

Η ΚΑΡΥΔΙΑ ΩΣ ΛΥΣΗ ΣΤΑ ΝΥΝ ΚΑΙ ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΟ “ΜΑΤΙ” ΑΤΤΙΚΗΣ (μία έρευνα-τό κατά δύναμιν- στά ένδότερα της έλληνικῆς κοινωνίας πού μαστίζεται από τήν κακουργία καί τήν άγνοια)

Κανένas άληθινός άγιος δέν προνόησε νά φυτεύει μονόπλευρα τά πεῦκα, οί περισσότερες άγιοι τῆς όρθοδοξίας μας φύτευαν πλατάνια, μουριές, καρυδιές, καί όλα εκείνα πού κρατοῦσαν ύγρασία μέσα τους, δίναν πλούσια τόν καρπό τους στόν άνθρωπο, καί πού ώφελοῦσαν άληθινά τόν άνθρωπο γιά τόν παρόντα καί μέλλοντα βιοπορισμόν του, καί όχι μόνον γιά τήν πρόσκαιρη φαινομενική άναψυχή του όπως τά σημερινά καλοκαιρινά θέρετρα άναψυχῆς(;) μέ τά πεῦκα πού καταντοῦν πολλές φορές καλοκαιρινά φέρετρα ανθρώπων καιόμενων από τίς πυρκαγιές. Καλά είναι λοιπόν καί τά πεῦκα, αλλά είναι έν άπουσία φωτισμοῦ τοῦ νοῦ πρόσκαιρα,

δέν κρατοῦν γιά πολλές δεκαετίες ἀνέπαφα (μέ τήν σημερινή σκοτοδίνη τοῦ πνεύματος ἐξ αἰτίας ἀπομακρύνσεως τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τον Θεό) ἀπό μύριες αἰτίες πρόκλησης πυρκαγιῶν.

Ο ΠΛΑΤΑΝΟΣ ΠΟΥ ΦΥΤΕΨΕ Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Εἶχε καί συμβολική πνευματικη σημασία, πιστεύουμε , καθώς ἔδινε ὁ πλάτανος τήν πλατιά σκιά του, τήν δροσιά του στόν τσουρουφλισμένο ἄνθρωπο πού προσέτρεχε εἰς αὐτόν γιά νά ἀπαλλαγῇ ἀπό τήν κακία= τίς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου, ἀλλά καί τίς δικές του, τίς ἀρρώστειες του, κλπ, ζητώντας λύτρωση καί μετάνοια. Ἀπό τήν ἄλλη δέν δίνει τροφή ἐκεῖνο τό δέντρο (ὁ πλάτανος) στόν ἄνθρωπο, σάν νά συμβουλεύει τόν ἄνθρωπο στήν νηστεία (ὅπου χρειάζεται).

Τά πεῦκα σέ οἰκισμούς φυτεύονται μόνον ἐν συνδυασμό μέ ἄλλων προστατευτικῶν φυσικῶν δέντρων-φυλάκων περίγυρο τῶν πεύκων, καί ὄχι μονότονα μόνα τους ἐκτεθειμένα σέ μύριους κινδύνους. Σέ εἰδικές περιπτώσεις μαζικῆς δενδροφύτευσης πεύκων ὠφελοῦσαν παλαιότερα στίς ἀσθένειες ἀνθρώπων μέ προβλήματα ὑγρασίας στούς πνεύμονες, χρειάζεται ὅμως εἰδικές προφυλάξεις, ὅπως 24ώρη φύλαξη τοῦ δάσους μέ τεχνικό ἐξοπλισμό ἄμεσης

πυρόσβεσης, ζώνες ασφαλείας δεκάδων μέτρων μέ χλόη μακριά από κάποιο οίκημα (όπως ένα σανατόριο) και πάντα παρουσία ανθρώπων που φυλάγουν τό δάσος, ή δασύλλιο, εάν εκεί μέσα εύρίσκεται, εάν ύποθέσουμε, ένα σανατόριο για παθήσεις τών πνευμόνων που βλάπτει ή ύγρασία τούς πάσχοντες θαμῶνες.

Συμβολικά τελικά ή μανία νά αφήνουμε μόνα τους τά πεῦκα ἀπροστάτευτα συμβολίζει τόν νέο ἀρρωστημένο και έγλωιστικό υπερέφανο «διαφωτισμόν» μας μέσα από τήν ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ μας (πού τόσο ύμνοῦν οί σύγχρονοι πολιτικοί μας) .

Σημείωση για τόν σύγχρονον διαφωτισμόν: Διαφωτισμός νεότερος, κάτι παρόμοιο μέ τόν παλαιότερο εύρωπαϊκό «διαφωτισμό» που ήταν σκότος ἀθεϊσμοῦ και πυροδότηση ἐπερχομένων μασονικῶν=διαβολικῶν ἀρχῶν, και που διδασκόμεθα σήμερα δυστυχῶς κάτι ὡς κάτι τό σπουδαῖο στήν ἐκπαίδευση -ὅταν λοιπόν θά ζητήσουμε μέ στιβαρή θέληση νά φύγουν ἀπό τήν ἐκπαίδευση θά ἔχουμε κάνει και ἀληθινά βήματα νά βγοῦμε ἀπό το πνευματικό τοῦννελ τῆς ἐκπαιδευτικῆς σκοτοδίνης μας.

Νέα ἐποχή-κόλαφος, και που ἐμμένουμε παθολογικά νά ἐπιβιώσουμε μαζί της μετά τών ἀχαλίνωτων κολάσιμων ἡθῶν μας, και χωρίς τήν προστασία, οὔτε τήν δροσιά τοῦ Θεοῦ δίπλα μας, κάτι που περιφρονοῦμε και ἀπεχθανόμεθα μέ περισσή ἀηδία.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΠΟΝΗΜΑΤΟΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ

- 1) ΑΛΛΑΓΗ ΔΑΣΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΠΕΡΙ ΟΙΚΙΣΜΩΝ
 - 2) ΑΛΛΑΓΗ ΝΟΟΤΡΟΠΙΑΣ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ ΑΠΟ ΤΑ Μ.Μ.Ε. ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ
 - 3) ΤΑ ΔΑΣΙΚΑ ΔΕΝΔΡΑ ΕΝΤΟΣ ΟΙΚΙΣΜΩΝ (ή καρυδιά)
 - 4) Ο ΚΑΤΑΛΗΛΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ
-

ΟΙ ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΙΤΙΕΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΩΝ ΣΤΟ ΜΑΤΙ ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕ ΑΥΤΟΥ.

Α) ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΠΙΣΤΕΨΑΝ ΣΕ ΑΝΙΚΑΝΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ
σελίδες : 3-4 (*Αυγουστίνου Καντιώτη*).

Β) ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΕ Ο ΣΚΟΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΟΥ (λόγω τῆς
ἀποστασίας μας καί τῶν ἁμαρτιῶν μας) ΑΝΤΙ Ο ΦΩΤΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΝΟΥ .

Γ) ΟΙ ΚΑΚΕΣ ΝΟΟΤΡΟΠΙΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΔΕΙΣΕΙΔΑΙΜΟΝΙΕΣ ΤΟΥ
ΛΑΟΥ ΜΑΣ. ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ.

Σπεύδουμε ἐδῶ (τό κατὰ δύναμιν) νά προστατεύσουμε μέ πραγματικές ὑγιεῖς παραμέτρους τῶν ἐπερχομένων δεινῶν ἀπό τούς πολιτικούς στήν τραγωδία πού ἔπληξε τήν χώρα μας, καί σέ συγκεκριμένα καί κυριώτερα στό «Μάτι» Ἀττικῆς. Καί αὐτό διότι οἱ τραγικοί συνάνθρωποι μας πού ἐπλήγησαν ἀπό τίς φονικές πυρκαγιές θά βρεθοῦν σέ λίγο καιρό (σίγουρα) στό «μάτι» ἐνός ἄλλου ἐπερχόμενου δαιμονικοῦ παράγοντα, θά βρεθοῦν στό «μάτι» τῆς πολιτικῆς ἀλητείας, πού εἶναι τό ἐπερχόμενο ἀποτέλεσμα τῆς καταστροφικῆς ἐπέλασης τῆς φωτιᾶς, καί ὅλου αὐτοῦ τοῦ τραγικοῦ ἀποτελέσματος μέ τίς πυρκαγιές. Ἀποτέλεσμα τραγικό, ἐθνική πληγή, καί πού εὐθύνονται ὡς ἡθικοί αὐτουργοί κυρίως ὅλοι οἱ πολιτικοί τῶν τελευταίων 60 χρόνων, μέ χειρότερους τούς νῦν. Θά βρεθοῦν ἀντιμέτωποι οἱ συνάνθρωποι μας, τά τραγικά ἐκεῖνα πρόσωπα τῶν συνανθρώπων μας μέ τόν πολιτικό κυκλῶνα τῶν κυβερνώντων, καθῶς θά τούς κουνοῦν μέ μεγαλύτερο μένος (στίς ἐπόμενες ἡμέρες) τό «δάκτυλο» ὅτι ἔχουν . . εὐθύνες πού ἐπλήγησαν λόγω τῶν αὐθαιρεσιῶν στά κτίσματα πού καῖκαν, καί πού θρηνῆσαν (τό χειρότερο ὅλων) καί θύματα. Ἀγνοοῦν οἱ πολιτικάντηδες αὐτοί τίς εὐθύνες τους, ἀγνοοῦν ὅτι τό κράτος εἶναι ἐκεῖνο πού φέρει τήν προστασία τοῦ πολίτη· ἀγνοοῦν ὅτι καί μόλις ἕνα εὐρώ νά κατατεθῇ στήν ἐφορεία ἀπό τούς πολίτες περί τῶν αὐθαιρέτων κτισμάτων τους ἐπέρχεται ἔμμεση νομιμοποίηση τοῦ αὐθαιρέτου «μέ τίς «εὐλογίες» τοῦ κράτους, καί ἄμεση συνεργασία στήν νομιμοποίηση του. Φέρουν λοιπόν συμμετοχική δολιότητα, δηλαδή μέ λίγα λόγια εἶναι δολιοφθορεῖς ψυχῶν καί ζωῶν, πού ἀπό τήν μία θέλαν τήν ψῆφο τους γιά νά ἐκλεγοῦν, καί ἀπό τήν ἄλλη ἀφοῦ ἐκλέχτηκαν (ὅπως σήμερα) τούς προδίδουν, τούς σταυρώνουν, καί τούς ποτίζουν μέ βρωμερό ξίδι. Ὁ ἐλληνικός λαός βασανίζεται ἐξ αἰτίας ὅτι τούς ἐξέλεξε.

Ἔτσι λοιπόν τούς βλέπουμε σήμερα (τούς πολιτικούς μας),
 ὡς κάποιες κουτσομπόλες, συκοφάντριες, καί κακιές
 γυναιῖκες-μάγισσες πίσω ἀπό τὰ ὑψηλά ἀξιώματα τους (πού
 δυστυχῶς τούς τὰ ἔδωσε ὁ λαός μέ την ψῆφο τους) νά
 κατηγοροῦν ὡς τελικούς ὑπευθύνους τούς πολίτες (τόν
 ἑλληνικό λαό μας) ὡς οἱ τελικοί ὑπαίτιοι τῶν δεινῶν πού
 ὑπέστησαν ἀπό τίς φονικές πυρκαγιές (βλέπετε: ὁ ὑπουργός
 ἔθνικῆς ἀμυνας *κος Καμένος*, νά τό πράττει αὐτό στά ξένα
 εἰδησεογραφικά κανάλια -M.M.E.).

ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ: «ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΤΟ ΕΠΙΤΡΕΨΑΜΕ ΕΜΕΙΣ»

**Χυδαιότητα Καμμένου: Τα αυθαίρετα φταίνει για τους
 νεκρούς στην πυρκαγιά – Οι κάτοικοι να ακολουθούν τους
 νόμους**

ΚΑΝΤΕ «ΚΛΙΚ» ΣΤΟ ΜΠΛΕ ΧΡΩΜΑ ΓΙΑ ΝΑ ΔΕΙΤΕ ΤΟ ΒΙΝΤΕΟ.

<https://www.youtube.com/watch?v=IjfgQBUwau8>

Μά ὁ λαός δέν εὐθύνεται γιά τὰ αὐθαίρετα, εὐθύνεται μόνον
 ὅτι τούς πίστεψε, καί τούς ἐξέλεξε νά μᾶς διοικοῦν.

ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ:
 ΑΥΤΟΥΣΤΙΝΟΣ ΚΑΝΤΙΩΤΗΣ:

**ΑΦΟΥ ΔΕΝ ΘΕΛΗΣ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ, ΑΠΟ ΔΑΥΤΟΥΣ ΘΑ
 ΚΥΒΕΡΝΗΘΗΣ**

**Μικρό απόσπασμα ἀπὸ τὴν ἐρμηνεία τῆς Β΄ Θεσσαλονικῆς ἐπιστολῇ, στὸν
 κύκλο Ἀγίας Γραφῆς ἀνδρῶν Φλωρίνης, στις 14.7.1976.**

Ὅταν πρὶν ἀπὸ 30 χρόνια περιόδευα τὴν ἐπαρχία τῶν
 Γρεβενῶν καί ἔφτασα σ' ἓνα χωριό. Τότε ἦμουν ἱεροκέρυκας.

Δέν εἶχα οὔτε αὐτοκίνητο γιά νά μέ κατηγοροῦν. Μολονότι τό αὐτοκίνητο τό ἔχω δωρεάν καί δέν ξοδεύει πολλά καύσιμα, γιατί εἶναι μέ πετρέλαιο. Δέν ἔδωσα δραχμή γιά νά ἀγοράσω αὐτοκίνητο. Τότε εἶχα τό ὑπ' ἀριθμόν ἓνα αὐτοκίνητο. Περπατοῦσα χιλιόμετρα μέ τά πόδια. Πάω λοιπόν σ' ἓνα χωριό, χτυπῶ τήν καμπάνα καί δέν ἔρχεται κανένας. Ξέραν ὅτι πῆγα νά τοὺς κηρύξω τό Εὐαγγέλιο καί νά τοὺς μιλήσω γιά τόν Χριστό. Τό βράδυ κοιμήθηκα στό καμπαναριό. Σέ λίγο ἔρχεται ἓνας βαραββάς, ἦταν τοῦ κόμματος. Βγήκαν ὅλοι νά τόν ὑποδεχθοῦν. Καί εἶπα μέσα μου, ἀφοῦ δέν θέλεις τόν Χριστό, ἀπό δαύτους θά κυβερνηθῇς. Μετά ἀναστέναζαν, γιατί παρέλαβε αὐτός τήν ἐξουσία στό χωριό. Καί ἄρχισε τό ξύλο καί τήν τυραννία. Τούς εἶδα μετά στά Γρεβενά, σ' ἐλεεινή κατάσταση. Μπῆκαν σέ κάτι μπαράγκες. Πῆγα τοὺς βρῆκα καί τοὺς κατάλαβα.

Δέν εἶστε, τοὺς εἶπα, ἀπό τό τάδε χωριό;
Ναί, λένε παππούλη, ἐμεῖς ὅταν ἦρθες πῆγαμε νά βροῦμε αὐτόν, γιατί ἐλπίζαμε ὅτι αὐτός θά μᾶς σώση καί θά μᾶς βοηθήση. Ἔτσι λοιπόν, σκότος καί Βαραββάν ἐκλέγει ἡ ἀνθρωπότης...καί νά τὰ ἀποτελέσματα! Δέν θέλω νά ἐπεκταθῶ περισσότερο.

ΕΞΟΔΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΥΤΟΥΣΤΙΝΟΥ ΚΑΝΤΙΩΤΗ

Ἔτσι λοιπόν εὐθύνεται τό κράτος τῶν πολιτικάντηδων ἀπό τήν μία πού τοὺς ἐκλείναν πονηρά τό μάτι στό «Μάτι» Ἀττικῆς γιά νά πάρουν την ψῆφο τους, μέ ἀντάλλαγμα ἓνα

έξοχικό στόν φτωχό λαό μας για να ζήσουν μία ανάπαυλα ήρεμίας μαζί με την οικογένεια τους μακριά από την ζούγκλα της μεγαλουπόλεως· όμως εξέλεξαν Αντιχρίστους, καί ἐδῶ εἶναι ἡ εὐθύνη τοῦ λαοῦ. Ἔδωσαν βάση , πίστη στίς ἀνύπαρκτες δυνάμεις τους για να κερδίσουν ένα έξοχικό , να πηγαίνουν (ἀρχικά) τὰ Σαββατοκύριακα να ἀναπαύονται σέ αὐτά μακριά ἀπό τήν ζούγκλα τῆς Ἀθήνας . Πίσω ὅμως ἀπό αὐτή τήν χαλάρωση ἀπό τήν καθημερινή ζούγκλα τῆς Ἀθήνας κρυβόταν μία παγίδα, μία ἄλλη ζούγκλα , ὑπάρχει τοποθεσία στό Μάτι Ἀττικῆς πού ὀνομάζεται «ΖΟΥΓΚΛΑ» !!! – τυχαῖο ; ὅμως τίποτε δέν εἶναι τυχαῖο, καί ἐτοιμαζόταν ἐκεῖ ἡ μεγάλη σφαγή ὑπομονετικά ἀπό τίς πονηρές σκοτεινές δυνάμεις, τίς ὁρατές καί ἀόρατες, δηλαδή τῶν ἀνθρώπων τῶν πονηρῶν καί δολίων σέ ἔμμεση συνεργία μέ τίς πονηρές δυνάμεις (δαίμονες).

Ο ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟΣ ΩΣ ΠΡΟΜΕΛΕΤΗΜΕΝΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ.

ΟΙΚΙΣΜΟΣ ΟΝΟΜΑΖΕΤΑΙ : «ΖΟΥΓΛΑ» ΣΕ ΠΕΡΙΟΧΗ ΣΤΟ «ΜΑΤΙ» ΑΤΤΙΚΗΣ !!! ΤΥΧΑΙΟ ; ; ;

ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ: [news247](#)24 Ιουλίου 2018 11:11

Στους 49 ανέρχονται οι νεκροί που έχουν επιβεβαιωθεί επίσημα από τις Αρχές στη μεγάλη φωτιά της Αν. Αττικής, σύμφωνα με την ενημέρωση που έκανε πριν από λίγα λεπτά η εκπρόσωπος του Πυροσβεστικού Σώματος, Σταυρούλα Μαλλίρη. Είκοσι πέντε από τα θύματα βρέθηκαν σήμερα το πρωί σε οικοπεδικό χώρο στην περιοχή Ζούγκλα στο Μάτι.

ΑΣ ΑΡΧΙΣΟΥΜΕ ΤΩΡΑ ΝΑ ΞΕΜΠΡΟΣΤΙΑΖΟΥΜΕ ΤΙΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΛΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΛΗΘΙΝΟΥΣ ΥΠΑΙΤΙΟΥΣ ΤΗΣ ΦΟΒΕΡΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ ΠΟΥ ΕΠΛΗΞΕ ΤΗΝ ΑΤΤΙΚΗ.

Η λύση είναι μία λοιπόν, καί πρέπει νά εφαρμοσθῇ διά νόμου στήν ἑλληνική Βουλή, πού θά συνεργάζεται ἡ πολεοδομία , τό δασαρχεῖο, καί οἱ δήμοι πού ἐπλήγησαν, καί ἐκεῖνοι οἱ δήμοι πού κινδυνεύουν νά πληγοῦν στό μέλλον ἀπό φονικές πυρκαγιές. Δέν χρειάζονται νά πάρουν τιμωρητικά τά σπίτια ἀπό τούς πολίτες, χρειάζεται νά μείνουν καί νά τά ξαναφτιάξουν ἀπό τήν ἀρχή, καί ὅπου ἐμποδίζει κάποιο σπίτι καί εἶναι αἷτιο πλημμυρῶν, κλπ, νά τοῦ δωθεῖ ἄδεια νά χτίσει κάπου παρὰ πέρα πού δέν ἐμποδίζει.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ:

Διά δημοτικοῦ μέσου (εἰδικά αὐτοκινούμενα πού ξερριζώνουν δέντρα) πού δυστυχῶς δέν τά ἔχει ἀκόμα προμηθεύσει τό ἑλληνικό κράτος στούς δήμους, (βλέπετε εἰκόνα παρακάτω)

ΞΕΡΡΙΖΩΝΟΥΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΠΕΥΚΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΤΑΦΥΤΕΥΟΥΜΕ ΣΕ ΜΑΚΡΙΑ ΑΠΟ ΟΙΚΙΣΜΟΥΣ.

Έπειτα εκεί που υπήρχαν τά πεύκα φυτεύουμε ΚΑΡΥΔΙΕΣ !

ΟΙ ΛΗΜΟΙ ΝΑ ΑΡΧΙΣΟΥΝ ΝΑ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΖΟΥΝ ΦΥΤΩΡΙΑ ΚΑΡΥΔΙΑΣ , ΤΩΡΑ !

Έπειδή ο οικισμός «Μάτι» δέν έχει αποχετευτικό δίκτυο, κάθε καρυδιά θα εύρίσκεται κοντά στον βόθρο καί από την μία νά τραβάει τό φυσικό λίπασμα (άνθρώπινα βιολογικά απόβλητα) , καί από την άλλη νά διατηρεῖ τόν βόθρο χωρίς νά τόν γεμίζει. Προϋπόθεση νά ενημερωθῇ ὁ πολίτης νά μήν ρίχνει μέσα χλωρίνες, χημικά απορρυπαντικά, κλπ βλαβερά. Έτσι λοιπόν ὁ δήμος νά τόν προμηθεύει (τόν πολίτη) μέ οἰκολογικά απορρυπαντικά (ὅπως ἡ παραδοσιακή ἀλισίβα) καί ἔτσι νά ἔχει καί ὁ δήμος ἕνα ἐπιπλέον ἔσοδο (βιομηχανία δημοτική) ἀπό αὐτές τίς πωλήσεις, ἀντί οἱ ξένες ιδιωτικές βιομηχανίες (Tide, OMO, ARIEL, κλπ). Έτσι ὁλόκληρος ὁ οικισμός θα ἔχει ἕνα ἐπιπλέον οἰκονομικό βοήθημα διατροφικό καί υγείας ἀπό τήν καρυδιά καί τήν χρήση τῶν φύλλων τῆς καρυδιάς (ἐπιλεκτικά , χωρίς νά ξεγυμνώνεται ἀπό τήν φυλλωσιά της) πού χρησιμεύουν πάνω ἀπό 30 φυσικές φαρμακευτικές οὐσίες, καί ἄλλες σπουδαῖες καί χρήσιμες χρήσεις.

Ο ΛΗΜΟΣ, Η ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ ΕΧΕΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΕΡΙΜΝΗΣΑΝ ΣΤΟ ΝΑ ΜΗΝ ΥΠΑΡΧΗ ΤΟ ΠΕΥΚΟ ΜΕΣΑ ΣΕ ΟΙΚΙΣΜΟΥΣ, ΔΙΟΤΙ ΤΟ ΠΕΥΚΟ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΦΥΣΙΚΗ ΜΠΟΥΡΛΟΤΙΕΡΑ ΦΩΤΙΑΣ !

ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ (ἀπό τό διαδίκτυο)

Για την κοπή δένδρων σε κοινόχρηστο χώρο πόλης ή οικισμού* απαιτείται έκδοση Έγκρισης Εργασιών Μικρής Κλίμακας από

την οικεία Υπηρεσία Δόμησης, μετά από αίτηση της αρμόδιας υπηρεσίας του οικείου Δήμου και σχετική Απόφαση του αρμοδίου οργάνου του Δήμου (Επιτροπή ποιότητας ζωής ή δημοτικού συμβουλίου), προσκομίζοντας τα ειδικά δικαιολογητικά που προβλέπονται από την [παρ. 1 η του αρθ. 2 της 55174/4-10-2013 Απόφασης \(ΦΕΚ 2605/Β'/15-10-2013\)](#).

Αυτό διευκρινίζει έγγραφο της Γ.Γ. Χωρικού Σχεδιασμού & Αστικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος & Ενέργειας που στάλθηκε στις Υπηρεσίες Δόμησης και τις Δ/σεις Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων και εκδόθηκε κατόπιν πολλών ερωτημάτων υπηρεσιών σχετικά με τη διαδικασία που ακολουθείται και τις άδειες / εγκρίσεις που απαιτούνται στην περίπτωση κοπής δένδρων σε δημόσιους κοινόχρηστους χώρους του οικισμού* όταν δεν αποτελεί συνοδευτική εργασία εκτέλεσης κατασκευαστικών έργων διαμορφώσεων.

Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή η προσκόμιση τοπογραφικού διαγράμματος, κατατίθεται οδοιπορικό σκαρίφημα, αντίστοιχο της περίπτωσης ια του παραπάνω άρθρου, που αφορά στα δημόσια ή δημοτικά έργα.

Σχετικό αρχείο:

- [ΔΑΟΚΑ/Γ' – Έγγραφο 46794/4-12-2015](#) «Κοπή δένδρων σε κοινόχρηστους χώρους της πόλης.»

ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΙ ΦΟΡΕΙΣ ΕΧΟΥΝ ΕΥΘΥΝΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΕΥΣΗ-ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΗ ΠΟΛΙΤΩΝ ΝΑ ΦΥΤΕΥΟΥΝ ΠΕΥΚΑ ΣΕ ΚΟΝΤΙΝΕΣ ΑΠΟΣΤΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΟΙΚΙΣΜΟΥΣ.

ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ:

Με επιτυχία η δενδροφύτευση

Άλλη μία επιτυχημένη δράση, που στήριξε το "Όλοι μαζί Μπορούμε" του ΣΚΑΪ σε συνεργασία με το "Χίος Ράδιο Αλήθεια", ολοκληρώθηκε το πρωί της Κυριακής 25 Φεβρουαρίου 2018 στο κεφαλοχώρι της Αμανής, τη Βολισσό.

Κάτω από το Κάστρο του χωριού, σε μία περιοχή που είχε καεί στο παρελθόν πολλές φορές και πλέον η φυσική αναγέννηση είναι μηδαμινή, ο Δήμος Χίου με ψυχή την εντεταλμένη Δημοτική Σύμβουλο Αμανής **Βιβή Ποταμούση** και η Δ/ση Δασών Χίου, συνεπικουρούμενοι από αρκετούς Συλλόγους αλλά και

μεμονωμένους πολίτες φύτεψαν πευκάκια σε μια προσπάθεια ευαισθητοποίησης του κόσμου για το περιβάλλον αλλά και πρασινίσματος της περιοχής.

Το παρών έδωσαν μέλη της Φιλοδασικής, με επικεφαλής τον αιθαλή Πρόεδρο **Γιαννούλη Κοκκινάκη**, η ομάδα "Ομικρον", η Λέσχη Τετρακίνησης Χίου, οι Μελισσοκόμοι του νησιού, η εθελοντική ομάδα Λιθίου, ο ιερέας του χωριού με τα παιδιά του Κατηχητικού όπως και πολλά παιδιά από το Σχολείο της Βολισσού, καθώς και μέλη του Πολιτιστικού Συλλόγου της περιοχής που συνέχισαν τη δράση, μετά το Κάστρο, με φύτευση δένδρων στον περίβολο του Σχολείου.

Όλοι πέρασαν ένα όμορφο πρωινό κοντά στη φύση και υποσχέθηκαν, μικροί και μεγάλοι, να υπάρξει και συνέχεια αφού καθοριστικό για την επιτυχία του εγχειρήματος είναι το πότισμα που πρέπει να γίνει τους καλοκαιρινούς μήνες, για να μπορέσουν τα μικρά δεντράκια να μεγαλώσουν, να γίνουν δέντρα, όπως άλλωστε ήταν γεμάτη στο παρελθόν όλη η Αμανή.

ΒΙΝΤΕΟ :

<http://www.alithia.gr/koinonia/me-epityhia-i-dendrofyteysi-kato-apo-kastro-tis-volissoy>

Η ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΩΝ ΕΧΕΙ ΕΥΘΥΝΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΕΡΙΜΝΗΣΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΦΥΣΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ *(κατά τα πρότυπα τῶν πνευματικῶν φυλακτηρίων)* **ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΠΡΟΩΘΗΣΕ ΟΥΔΕΜΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΟΥΣ ΙΕΡΟΥΣ ΝΑΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΟΙΜΝΙΟ ΤΩΝ ΕΝΟΡΙΩΝ** **καί κάθε αρμόδιου φορέα ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΡΥΔΙΕΣ, ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΠΥΡΟΜΑΧΙΚΑ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ** *(οί πευκοβελόνες, τά κουκουνάρια, τό ὅλο πεῦκο ὡς δέντρο)* **ΝΑ ΤΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΟΥΝ ΟΙ**

ΔΑΙΜΟΝΕΣ, ΚΑΙ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΩΝ ΔΑΙΜΟΝΩΝ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΜΕ ΑΓΝΟΙΑ.

ΟΤΑΝ ΦΥΤΕΥΟΝΤΑΙ ΚΑΡΥΔΙΕΣ , ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΟΥΝ
ΚΑΠΟΙΕΣ ΚΑΡΥΔΙΕΣ (οί μικρές, γιατί οί μεγάλες δέν
καίγονται) ΔΕΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΤΑΙ Η ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΗ
«ΘΡΑΚΑ» , ΠΟΥ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΔΥΝΑΤΟΥΣ ΑΝΕΜΟΥΣ ΕΙΝΑΙ
ΣΑΝ ΟΠΛΟΠΟΛΥΒΟΛΟ-ΦΛΟΓΟΒΟΛΟ, ΔΙΟΤΙ ΑΥΤΟ
ΕΚΑΝΑΝ ΤΑ ΚΑΙΟΜΕΝΑ ΠΕΥΚΑ (μικρά καί μεγάλα).

Ἡ θράκα εἶναι σωρός ἀπό ἀναμμένα κάρβουνα, πού
συνήθως προορίζονται γιά ψήσιμο φαγητοῦ.

**Δεῖτε προσεκτικά τήν μεγέθυνση τῆς
φωτογραφίας σέ μικρή καρυδιά πού
εὐρέθη ἐν μέσῳ φοβερῆς πυρκαγιᾶς.
Τά φύλλα εἶναι καμένα ἀλλά τά κλαδιά
παραμένουν πράσινα καί σέ λίγο θά
ἀνοίξουν ξανά !!!**

ΠΑΡΑΚΑΤΩ Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ ΜΑΣ

ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ ΕΚΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ (*πού βεβαίως χρειάζονται*) ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΕΣ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΦΟΡΕΙΣ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΤΟ ΚΑΤΕΣΤΡΑΜΜΕΝΟ ΛΥΡΕΙΟ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ ΝΑ ΑΝΕΓΕΡΘΗ ΣΕ ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΡΟΤΥΠΟ ΟΙΚΙΣΤΙΚΗΣ ΑΡΜΟΝΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΦΥΣΗ. ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΠΡΟΤΥΠΑ ΜΕ ΦΥΣΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΙΣ ΚΑΡΥΔΙΕΣ, ΣΥΝ (+) ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ : ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΠΙΣΤΗΣ ΜΑΣ.

ΑΣ ΔΟΥΜΕ ΛΟΙΠΟΝ ΤΩΡΑ ΤΗΝ ΚΑΡΥΔΙΑ (από το διαδίκτυο).

Η καρυδιά είναι το πλέον κατάλληλο δένδρο για την Κρήτη και την Πελοπόννησο, αλλά και γενικότερα για όλη την Ελλάδα.

Αυτή τη στιγμή στην Ευρώπη συναντά κάποιος καρυδιές από τα πεδινά της Κρήτης μέχρι τα βουνά της Ρωσίας.

Η γνήσια καρυδια έχει μεγάλη παραγωγή σε βάθος χρόνου. Ένα δένδρο καρυδιάς μπορεί να δώσει από ένα έως τρία τσουβάλια καρύδια.

Ο καρπός της καρυδιας δεν χρειάζεται ψυγείο για την συντήρηση του. Αρκεί να διατηρείται σε ένα χώρο χωρίς ήλιο, χωρίς υγρασία ακόμα και στο μπαλκόνι. Αν διατηρούμε τα καρύδια μας άσπαστα στο σπίτι καλό είναι να διαλέξουμε το πιο κρύο δωμάτιο. Το άσπαστο καρύδι μπορεί να διατηρηθεί έως και 5 χρόνια (άσπαστο). Αν θέλουμε να διατηρήσουμε αναλοίωτα τα καρύδια μας για μεγάλο χρονικό διάστημα ένας απλός και φυσικός τρόπος είναι να τα βάλουμε μέσα σε άμμο. Αυτό το περιβάλλον δεν θα αφήσει να αφυδατωθούν περαιτέρω και θα τα σταθεροποιήσει με τον πιο απλό, οικονομικό και φυσικό τρόπο.

Το ξύλο της καρυδιάς είναι από τα ακριβότερα και σκληρότερα ξύλα στην ξυλουργική.

Το καρύδι είναι θρεπτικό και συμμετέχει σε πολλά σημεία στην διατροφή. Φαγητά, σούπες, σαλάτες, σκέτο κ.α. (έρευνες δείχνουν ότι είναι εξ ίσου ευεργετικό με το ελαιόλαδο και έχει επιπλέον ωφέλημα χαρακτηριστικά που δεν έχει το ελαιόλαδο).

βλέπε πρόσφατες έρευνες:

Μία δίαιτα εμπλουτισμένη με καρύδια μπορεί να βοηθήσει στην αποφυγή πολλών προβλημάτων υγείας, σύμφωνα με νέα έρευνα...

Φασόλια, καρύδια, δημητριακά σύμμαχοι του οργανισμού εναντίον καρκίνου...

Μελέτες έδειξαν πως μια χούφτα καρύδια ημερησίως, στα πλαίσια μιας ισορροπημένης διατροφής, οδηγεί σε βελτίωση της λειτουργίας των αγγείων και την ελάττωση της πιθανότητας εμφάνισης στεφανιαίας νόσου... κ.α.

Κάτω από την καρυδιά μπορείς να καλλιεργείς οτιδήποτε. Π.χ. στα Σφακιά (οροπέδιο χωριό Ανώπολη) της Νότιας Κρήτης βρήκα μπροστάνια κάτω από καρυδιές όπου η καρυδιά προστάτευε τα κηπευτικά από την

αφυδάτωση. Επίσης εκεί είδα και αμπέλι κάτω από καρυδιές.

Σε άλλη περιοχή της Ελλάδος βρήκα κάτω από την καρυδιά δυο λεμονιές, μια μανταρινιά, διάφορα βατόμουρα και επιπλέον ένα φυτώριο με 50 νεαρά ελαιόδενδρα.!!! (όλα αυτά κάτω από μια καρυδιά).

Γενικά συνίσταται η συγκαλιέργεια άλλων δένδρων με την καρυδιά γιατί η καρυδιά τους παρέχει φυσική λίπανση, τα προστατεύει από τα αγριόχορτα και την πολύ ζέστη του καλοκαιριού, τα δένδρα που είναι ανάμεσα σε καρυδιές είναι πιο υγιή και χρειάζονται λιγότερα φάρμακα και λιπάσματα (π.χ. εσπεριδοειδή πορτοκάλια, λεμόνια, μανταρινία κ.α.). Αλλά θ

αναφερθώ στην συγκαλιέργεια σε άλλο άρθρο γιατί είναι κάτι ιδιαίτερα ενδιαφέρον και τα οφέλη που προκύπτουν από αυτή πολλά. Η καρυδιά κάνει καταπληκτική δροσιά το καλοκαίρι, και αυτό ήταν ένας από τους λόγους που στα χωριά στις αυλές είχαν μια καρυδιά. Επίσης αυτό συνηθιζόταν και σε ταβέρνες, καφενεία κ.α. Παράλληλα είχαν άριστο φυτόχωμα για τον κήπο τους από τα φύλλα που πέφτουν κάθε φθινόπωρο.

Η καρυδιά δεν καίγεται από την φωτιά ή από πυρκαγιά, και κυρίως δεν την αναμεταδίδει γιατί είναι πολύ δροσερή, με αποτέλεσμα να προστατεύεται τόσο το κτήμα όσο και ενδεχόμενα κτίσματα που βρίσκονται κοντά του. Αν οι αντιπυρικές ζώνες στα βουνά είχαν καρυδιές ίσως είχαν την δυνατότητα να σταματήσουν και την εξάπλωση των πυρκαγιών στα πευκόφυτα (κακός κατα την γνώμη μου) πλέον βουνά της Ελλάδος. Αξιοσημείωτο επίσης είναι ότι στις χώρες πάνω από την Ελλάδα δεν συναντούμε πεύκα στα δάση. Τα άλλα κράτη διαθέτουν για δενδροφύτευση καρυδιές όπως το δικός μας αντίστοιχα δίνει πεύκα. Π.χ. δίπλα σε νέους δρόμους που ανοίγονται είναι εγκληματικό να φυτεύεις πεύκα.!!! Πράγμα που γίνεται στην Ελλάδα και πουθενά αλλού στον κόσμο. Γι αυτό και οι οποίες φωτιές στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες συχνά σβήνονται σχετικά εύκολα και ας έχουν πολύ περισσότερο πράσινο. Σε αντίθεση η Ελλάδα που το δασαρχείο εμμένει στην δενδροφύτευση πεύκων (άγνοια; Μετά από τόσες πυρκαγιές δεν νομίζω) παρ όλο που γνωρίζουν πολύ καλά ότι έτσι έχουν ημερομηνία λήξης τα δάση και οδηγούμαστε σε μια μοιραία αποξήλωση και καταστροφή του φυσικού τοπίου της Ελλάδος. (με ότι αυτό συμπαρασύρει, λειψυδρία, υπερθέρμανση, ερημοποίηση της γης).

Η καρυδιά είναι επίσης δένδρο χρήσιμο στον βιοκλιματικό σχεδιασμό κατοικιών, ιδιαίτερα εξοχικών, για την καταπληκτική δροσιά που δημιουργεί το καλοκαίρι (ιδιαίτερα αν σκεπάσει το σπίτι η αν φυτέψουμε πολλές καρυδιές περιμετρικά του σπιτιού). Τον χειμώνα η καρυδιά ρίχνει όλα τα φύλλα της και αφήνει το λιγοστό χειμωνιάτικο φως να μπει στο σπίτι να το φωτίσει και να το ζεστάνει.

Η καρυδιά μπαίνει γρήγορα σε παραγωγή και έχει μεγάλη ανάπτυξη

(ανάλογα με πολλούς παράγοντες π.χ. υγρασία, είδος εδάφους κ.τ.λ.). Στα 4-5 χρόνια αρχίζεις να τρως τα πρώτα καρύδια.

Η καρυδια γίνεται έως και 30 μέτρα ψηλή και ζει έως και 250 χρόνια. (Ανάλογα με τις συνθήκες που θα συναντήσει. Έδαφος, κλίμα κ.τ.λ.)

Η φυσική καρυδια είναι ανθεκτική -σε κάποιο βαθμό- στις ασθένειες και δεν χρειάζεται κλαδέματα, σκαψίματα, ραντίσματα (με δηλητήρια), ούτε και (χημικά) λιπάσματα.

Η γνήσια καρυδια είναι ουσιαστικά δασικό σκληρό δένδρο κατάλληλο για καλλιέργεια σε πολλά εδάφη. Π.χ. έχω δει καρυδιές σε ασπρόχωμα, κοκκινόχωμα, πετρώδες, αφράτο από κοπριά χώμα κ.τ.λ. (η μόνη διαφορά είναι ότι θα έχει διαφορετική ανάπτυξη ανάλογα με το πόσο εύκολα θα κατεβάσει βαθιά ρίζα στο έδαφος, και την υγρασία). Η καρυδιά είναι από τα δένδρα που όσο βλέπουμε πάνω από το έδαφος τόσο περίπου θέλει να έχει κατεβάσει και την ρίζα της μέσα σ αυτό. Ενώ αντίθετα τα περισσότερα από τα καλλιεργούμενα δένδρα π.χ. εσπεριδοειδή, καρποφόρα κ.τ.λ. η ρίζα πάει πλάγια όσο περίπου και η περίμετρος τους φυλλώματος τους. Γι αυτό και είναι κατάλληλη για συγκαλλιέργειες αφού και το ριζικό σύστημα δεν λειτουργεί ανταγωνιστικά αλλά βοηθάει στον να μην σφίγγει και σκληραίνει το υπέδαφος. (από την καλλιέργεια μόνο πλαγιόριζων δένδρων).

Η καρυδια αναπτύσσεται τόσο στις πλαγιές όσο και στα πεδινά τα οποία και προτιμά. Αντέχει στο υψόμετρο αλλά κάνει και στα χαμηλά στο ύψος της θάλασσας. Αυτό που δεν θέλει η καρυδιά –ιδιαίτερα το νέο δένδρο, δηλαδή ηλικίας μικρότερης των 20 ετών- είναι οι συνεχείς δυνατοί άνεμοι από μια και μόνο κατεύθυνση, γιατί έτσι το σχήμα της θα είναι λοξό επειδή είναι πολύ τρυφερό και εύκαμπτο δένδρο θα αναπτυχθεί πλαγιασμένο σύμφωνα με την μορφή που θα του δώσει ο άνεμος.

Η καρυδια θέλει νερό για να αναπτυχθεί γρήγορα και να κατεβάσει την ρίζα της βαθιά. Αν δεν βρει νερό απλά δεν αναπτύσσεται γρήγορα αλλά δεν ξεραίνεται. (ουσιαστικά το νεαρό δένδρο της καρυδιάς θέλει στην αρχή της ζωής του νερό για να πιάσει και θα προχωρήσει γρήγορα αν βρει μαλακό χώμα κάτω από αυτό, μετά μπορεί να προχωρήσει μόνο του. Η καρυδιά μεγαλώνοντας κατεβάζει βαθιά τις ρίζες της και δεν έχει ανάγκη πλέον τόσο πολύ από νερό (ιδιαίτερα αν το έδαφος από κάτω είναι πετρώδες - όπως είναι συνήθως τα Ελληνικά εδάφη). Αν όμως το ποτίζουμε και το έδαφος είναι πλούσιο σε συστατικά θα αμειψούμε αντίστοιχα από τους καρπούς του). Η καρυδια δεν δημιουργεί έντομα ούτε τα μαζεύει, όπως

π.χ. το πεύκο. Αντίθετα καθαρίζοντας την ατμόσφαιρα περισσότερο από πολλά άλλα δένδρα θα λέγαμε ότι δεν διευκολύνει την διατροφή τους ούτε και την παραμονή τους. (Για παράδειγμα είναι αξιοσημείωτο ότι η καρυδιά δεν έχει λουλούδια ούτε ρίχνει τα φύλα της μέσα στο καλοκαίρι -ώστε να δημιουργήσει εστία γέννησης μικροοργανισμών που εξελίσσονται σε έντομα. Αντίθετα ρίχνοντας τα φύλα της όλα μαζί τον Σεπτέμβριο - Οκτώβριο σαπίζουν και γίνονται χώμα και φυσικό λίπασμα χωρίς να δημιουργηθούν μικροοργανισμοί και έντομα).

Η καρυδια ενώ δεν θέλει υπερβολικό νερό (όπως π.χ. ο πλάτανος) αντέχει ακόμα και στο πολύ νερό όπως και στην ξηρασία. (Γι αυτό την συναντάμε τόσο σε ποτάμια και πηγές όσο και στα πετρώδη βουνά).

Η καρυδια βοηθάει στην διατήρηση των υπόγειων υδάτων λόγω του μικροκλίματος που προκαλεί και δεν αφήνει την ατμόσφαιρα να ξεραθεί λόγω του θέρους.

Η καρυδια με τα πλατειά υπερδραστήρια φύλλα της, παράγει ιδιαίτερα πολύ οξυγόνο και καθαρίζει πολύ περισσότερο την ατμόσφαιρα, σχετικά με τα περισσότερα άλλα δένδρα.

Η καρυδια αντέχει στον παγετό και το χαλάζι ή το χιόνι τον χειμώνα λόγω του ότι ρίχνει όλα τα φύλα της και πέφτει σε λήθαργο.

Η καρυδια δεν χρειάζεται μπόλιασμα η οποιαδήποτε άλλη περίπλοκη διαδικασία αναπαραγωγής.

Απλά βάζουμε στο έδαφος καρύδια κάτω από την καρυδιά μας, τον Σεπτέμβριο σε βάθος 2-3 πόντων και με ελαφρύ πότισμα η απο μόνα τους με τις βροχές του χειμώνα σε 5 περίπου μήνες έχουν ξεφυτρώσει τα νέα δένδρα. Μάρτιο-Απρίλιο. (τα οποία και μπορούμε να ξεριζώσουμε και να μεταφυτέψουμε αν θέλουμε).

(Βλέπε περισσότερες λεπτομέρειες και πληροφορίες στα ειδικά άρθρα για τον φυσικό πολλαπλασιασμό της καρυδιάς)

Στο παρελθόν για κάποιους λαούς το καρύδι ήταν το σύμβολο της νέας ζωής.

Καρυδιές: Η καρυδιά στην πυρκαγιά.

Είναι ενδιαφέρον να δούμε την συμπεριφορά της καρυδιάς μετά από φωτιά πράγμα που στην Ελλάδα έχει καταστρέψει πλέον μεγάλο μέρος της χώρας με τις φωτιές που ανάβουν κάθε χρόνο μεθοδικά εδώ και πολλά χρόνια, με αποτέλεσμα να λιγοστεύουν οι βροχοπτώσεις. Αυτό με την σειρά του φέρνει μια σειρά από επιβλαβείς αλλαγές σε όλη την Ελλάδα όπως να αυξάνονται οι ασθένειες στις καλλιεργήσιμες εκτάσεις, αύξηση

της θερμοκρασίας στις πόλεις, στερεύουν οι πηγές και τα ποτάμια κ.τ.λ.

Επειδή λοιπόν βλέπουμε το δασαρχείο να επιμένει στην φύτευση πεύκων και να τα εκθειάζουν σαν την λύση στην παραγωγή οξυγόνου, τα οποία έχουν ενεργό συμμετοχή στην διάδοση των πυρκαγιών και στην μετατροπή μιας απλή φωτιάς σε σοβαρό πρόβλημα για δασικές και καλλιεργήσιμες εκτάσεις παραθέτουμε εδώ κάποια στοιχεία που συγκεντρώσαμε για την συμπεριφορά της καρυδιάς στην πυρκαγιά.

Ψάξαμε και βρήκαμε μια καμένη έκταση που έχει μέσα καρυδιές και άλλα δένδρα ώστε να δούμε την συμπεριφορά της καρυδιάς μετά την καταστροφική φωτιά.

Έτσι όπως δείχνουν και οι φωτογραφίες, ενώ τα υπόλοιπα δένδρα καικαν ολοσχερώς βλέπουμε η καρυδιά να έχει καμένα φύλλα αλλά τα κλαδιά της παραμένουν δροσερά.

Αξιόλογο είναι ότι το καμένο δένδρο που βρέθηκε στο κέντρο της καμένης έκτασης είναι νεαρό και κατ' επέκταση ακόμα πιο ευαίσθητο στην φωτιά.

Οι καρυδιές δε που βρίσκονταν στο τέλος της καμένης έκτασης έχουν ελαφρά καεί στο σημείο που σταμάτησε η φωτιά (προφανώς από την ανθρώπινη επέμβαση). Το ότι δεν έχουν καεί οι καρυδιές στο σημείο που τελειώνει η καμένη έκταση βγάζει πολλά συμπεράσματα επίσης που δείχνουν και την ευκολία κατάσβεσης όταν υπάρχουν καρυδιές ακόμα και όταν αυτές καίγονται.

Άλλο ένα στοιχείο πολύ σημαντικό είναι ότι αν υπάρχει δάσος με καρυδιές δεν υπάρχουν κάτω από αυτές μεγάλα αγριόχορτα αλλά συνήθως συναντάμε χαμηλού ύψους τρυφερή και συνήθως πράσινη χλόη η οποία επίσης δεν συμβάλει στην διάδοση της φωτιάς (τουλάχιστον με τον ρυθμό που η φωτιά μεταδίδεται από το στρώμα με τις πευκοβελόνες που βρίσκουμε κάτω από τα πεύκα).

Επίσης πρέπει να σημειώσουμε εδώ ένα πολύ σημαντικό στοιχείο που έχει σχέση και πάλι με την πολιτική φύτευσης νέων δένδρων από το δασαρχείο που υποτίθεται είναι γνώστης όλων αυτών των θεμάτων πολύ καλύτερα από εμάς που ερασιτεχνικά και με πενιχρά έσοδα κάνουμε έρευνες.

Το δασαρχείο έχει βρεθεί σε πολλές πυρκαγιές και γνωρίζουν καλλίτερα από εμάς την συμπεριφορά των πεύκων σ αυτές, από την άλλη μεριά έχουν δει και ευκαλύπτους και άλλα δένδρα τα οποία ακόμα και να καούν

στην πυρκαγιά πολύ γρήγορα ξαναοίγουν ακόμα και να έχουν καεί σχεδόν μέχρι την ρίζα, σε αντίθεση με το πεύκο που αν καούν τα φύλλα του ακόμα και με μια μικρή ένταση φωτιά, ξεραίνεται.

Ακόμα χειρότερα είναι τα πράγματα όταν πολιτιστικοί σύλλογοι, εκκλησίες και μοναστήρια προμηθεύονται από το δασαρχείο δένδρα για τον περιβάλλοντα χώρο τους.

π.χ. Για δενδροφύτευση σε χώρους που γίνονται πολιτιστικές εκδηλώσεις και μαζεύεται πολύς κόσμος, στον περιβάλλοντα χώρο μνημείων, εκκλησιών, μοναστηριών κ.α.

Δυστυχώς σε έρευνα μας βρίσκουμε ότι ενώ έχει την καρυδιά εντάξει σαν δασικό δένδρο και φαίνεται να διατίθεται στους καταλόγους των δένδρων του δασικού φυτωρίου, στα περισσότερα δασικά φυτώρια που ψάξαμε δεν είχαν καρυδιές

Με αποτέλεσμα μετά από κάποια χρόνια να κλαίμε που καίγονται οι εκκλησίες μας και τα μοναστήρια, μαζί με την πλούσια κληρονομιά τους σε εικόνες και άλλα ιερά αντικείμενα, να κινδυνεύουν ή να καίγονται άνθρωποι, απλά και μόνο γιατί κάποιοι δεν σκέφτονται ότι στον περιβάλλον χώρο κτηρίων και μνημείων είναι εγκληματικό να φυτεύουμε οτιδήποτε δένδρο αντί να φυτεύουμε καρυδιές.

Για τους παραπάνω λόγους προτείνουμε όσοι αναγνώστες του blog <http://karydies.blogspot.com> είσαστε πραγματικά ευαισθητοποιημένοι με την κοινή περιουσία μας και ενεργοί πολίτες, να συγκεντρώσετε περισσότερα στοιχεία και να παραθέσετε στους δήμους σας και σε οποίους υπεύθυνους πολιτιστικών συλλόγων και ιερείς, ώστε να συμπεριλάβουν την περίπτωση φύτευσης καρυδιών όπου αυτό είναι δυνατό.

Και πάντα θυμίζουμε ότι η φύτευση καρυδιάς είναι η απλούστερη φύτευση δένδρου γιατί συνήθως αρκεί ένα-δυο καρύδια τον Σεπτέμβριο να βάλουμε στα σημεία που θέλουμε στο μέλλον τα δένδρα μας και τα υπόλοιπα θα τα φροντίσει η φύση.

Τα καρύδια αποτελούν ένα από τα πιο δημοφιλή είδη ξηρών καρπών στη χώρα μας. Ξηρός καρπός που χρησιμοποιείτε με πολλούς τρόπους στη διατροφή μας. Τα καρύδια που ως γνωστόν αποτελούν μια αρκετά

θερμιδογόνα και παρεξηγημένη τροφή, κρύβουν ένα τεράστιο διατροφικό θησαυρό.

Είναι μια κατά βάση πρωτεϊνική τροφή. Περιέχει $\omega 3$ λιπαρά οξέα, ορισμένες βιταμίνες του συμπλέγματος Β, βιταμίνη Ε, φυτικές ίνες, καθώς και μέτρια ποσότητα ασβεστίου, μαγνησίου, σιδήρου και ψευδαργύρου.

Τα $\omega 3$ λιπαρά οξέα τα οποία βρίσκονται μέσα στα καρύδια, σύμφωνα με έρευνες έχει βρεθεί να συμβάλλουν σημαντικά στη βελτίωση των πνευματικών λειτουργιών του εγκεφάλου, όπως μνήμη-συγκέντρωση-ικανότητα μάθησης. Επιπλέον, έχει βρεθεί να έχουν κάποια θετική επίδραση στη διάθεση του ατόμου σε ό,τι αφορά στον ψυχισμό του, παρεμποδίζοντας την εμφάνιση των συμπτωμάτων της κατάθλιψης αλλά και άλλων μορφών σοβαρότερων ψυχώσεων όπως της διπολικής διαταραχής.

Το Ελληνικό καρύδι παράγεται στην Ελλάδα με φυσικούς τρόπους. Η συγκομιδή γίνεται τέλη Σεπτεμβρίου, διαρκεί περίπου 15 ημέρες ακολουθεί μετά τη συγκομιδή η πλύση με καθαρό νερό και η ξήρανση στον ήλιο χωρίς χημικούς τρόπους, και έτσι μένουν όλα τα θρεπτικά συστατικά που μας παρέχει η μάνα γη. Οι καρυδιές ζούνε πάρα πολλά έτη και το ύψος τους ανάλογα με το είδος μπορεί να φτάσει από 30 έως και τα 60 μέτρα σπανιότερα.

Ποιες είναι όμως οι διατροφικές ιδιότητες των καρυδιών;

Διατροφικά οφέλη από την κατανάλωση καρυδιών

- Τα καρύδια είναι μεν πλούσια σε ενέργεια αλλά περιέχουν πληθώρα θρεπτικών συστατικών και φυτικών ινών, όπως ιχνοστοιχεία, μέταλλα, αντιοξειδωτικά και βιταμίνες που προάγουν την υγεία του οργανισμού.
- Τα καρύδια περιέχουν $\omega 3$ λιπαρά οξέα σε μεγαλύτερη συγκέντρωση απ' ό,τι οι υπόλοιποι ξηροί καρποί. Το αποτέλεσμα της τακτικής κατανάλωσης των λιπαρών αυτών είναι η πτώση της LDL χοληστερόλης (κακή χοληστερόλη) και η αύξηση της καλής HDL χοληστερόλης. Γενικότερα τα $\omega 3$ λιπαρά οξέα, ενισχύουν την καρδιαγγειακή λειτουργία και επιπρόσθετα έχουν αντιφλεγμονώδη δράση. Το καρυδέλαιο που εντοπίζεται και στα ολόκληρα καρύδια, «θωράκιζε» τα αιμοφόρα αγγεία μέσα σε μόλις τέσσερις ώρες από την κατανάλωσή του. τα έλαια του καρυδιού μπορούν να ενισχύουν την υγεία των αιμοφόρων αγγείων. Η καθημερινή κατανάλωση μικρής ποσότητας καρυδιών περίπου 40-50 γρ./ημ., ασκεί προστατευτική δράση στις αρτηρίες μειώνοντας την εμφάνιση θρομβώσεων. Μειώνει τον κίνδυνο εμφάνισης εγκεφαλικών επεισοδίων, εμφραγμάτων καθώς επίσης μειώνει την ολική και την κακή LDL χοληστερόλη του αίματος και περιορίζει την απώλεια οστικής μάζας.

- Τα $\omega 3$ λιπαρά οξέα τα οποία βρίσκονται μέσα στα καρύδια, σύμφωνα με έρευνες έχει βρεθεί να συμβάλλουν σημαντικά στη βελτίωση των πνευματικών λειτουργιών του εγκεφάλου, όπως μνήμη-συγκέντρωση-ικανότητα μάθησης. Επιπλέον, έχει βρεθεί να έχουν κάποια θετική επίδραση στη διάθεση του ατόμου σε ότι αφορά τον ψυχισμό του, παρεμποδίζοντας την εμφάνιση των συμπτωμάτων της κατάθλιψης αλλά και άλλων μορφών σοβαρότερων ψυχώσεων όπως της διπολικής διαταραχής.
- Τα καρύδια περιέχουν αργινίνη η οποία χρησιμοποιείται από τον ανθρώπινο οργανισμό για την παραγωγή νιτρικού οξέος. Το νιτρικό οξύ βοηθά στην διατήρηση της ευκαμψίας των αρτηριών. Η υψηλή κατανάλωση ζωικών λιπών, διακόπτει την παραγωγή του νιτρικού οξέος από το ενδοθήλιο των αρτηριών.
- Έρευνες έδειξαν, ότι διαβητικοί ασθενείς που κατανάλωναν από 28 έως 56 γραμμάρια καρυδιών καθημερινά, στα πλαίσια μιας υγιεινής και ισορροπημένης διατροφής, Τα καρύδια μειώνουν τις πιθανότητες εμφάνισης του διαβήτη τύπου 2, η οποία είναι η συνηθέστερη μορφή της νόσου. Ειδικότερα, η κατανάλωση καρυδιών μία έως τρεις φορές το μήνα μειώνει τον κίνδυνο κατά 4%, μια φορά την εβδομάδα κατά 13% και τουλάχιστον δύο φορές την εβδομάδα κατά 25%. Ο διαβήτης τύπου 2 χαρακτηρίζεται από το συνδυασμό ελαττωμένης έκκρισης ινσουλίνης και ελαττωμένης ευαισθησίας των κυττάρων στη δράση της.
- Τα καρύδια αποτελούν πλούσια πηγή φυσικών ουσιών με αντιοξειδωτική δράση όπως η μελατονίνη, το ελαγικό οξύ, η βιταμίνη Ε, τα καροτενοειδή και οι πολυφαινόλες. Τα παραπάνω συστατικά εμφανίζουν προστατευτική δράση κατά του καρκίνου, τη γήρανση, της εμφάνισης φλεγμονών και τέλος ψυχιατρικών διαταραχών. Ο καρκίνος του προστάτη και του μαστού, είναι οι κακοήθεις νόσοι στις οποίες μελετήθηκαν περισσότερο, οι αντικαρκινικές ιδιότητες των καρυδιών. Έρευνες έδειξαν ότι η κατανάλωση ποσοτήτων, της τάξης των 84 γραμμαρίων κάθε μέρα, συσχετίζεται με μείωση του κινδύνου προσβολής από καρκίνο του προστάτη. Στον καρκίνο του μαστού, οι περισσότερες έρευνες έγιναν σε πειραματόζωα και έδειξαν αντικαρκινική δράση των καρυδιών.
- Τα καρύδια εμφανίζουν ιδιαίτερα υψηλή περιεκτικότητα της Βιταμίνης Ε, μιας λιποδιαλυτής βιταμίνης, με σημαντικό ρόλο στη προστασία των κυττάρων και σημαντική δράση κατά των ελευθέρων ριζών. Λειτουργεί ως ένας φυσικός αναστολέας της καταστροφής των κυττάρων προστατεύοντας τους ιστούς από τη διάσπαση τους. Η βιταμίνη Ε,

πιθανόν να έχει προστατευτικό ρόλο σε διάφορες εκφυλιστικές ασθένειες όπως αυτή του γήρατος και του καρκίνου του προστάτη, αν και νεότερες επιστημονικές έρευνες έδειξαν πως η βιταμίνη Ε μπορεί να αποτελέσει και αιτία για την εμφάνιση αυτής της μορφής καρκίνου. Οι μελέτες που αφορούν την σχέση της βιταμίνης με την προστασία του καρκίνου είναι ακόμη σε ερευνητικό στάδιο. Επίσης παρέχουν στον οργανισμό αξιόλογα ποσά ιχνοστοιχείων όπως ασβέστιο, χρώμιο, μαγνησίου, φωσφόρου, καλίου, σεληνίου και ψευδαργύρου και άλλων θρεπτικών συστατικών.

- Η μελατονίνη που υπάρχει στα καρύδια φαίνεται να αυξάνει τις συγκεντρώσεις της ορμόνης αυτής στο αίμα, χαρίζοντας ποιοτικά καλύτερο ύπνο. Αν τρώει κανείς περίπου δύο χούφτες καρύδια τη μέρα για μερικές εβδομάδες, μπορεί να βελτιώσει την ποιότητα του σπέρματός του, ιδίως αν είναι νέος, σύμφωνα με μία νέα αμερικανική επιστημονική έρευνα, η οποία πάντως δεν παρέχει τη διαβεβαίωση ότι αυτή η βελτίωση θα βοηθήσει όντως την ανδρική γονιμότητα. Οι επιστήμονες πιστεύουν ότι η ωφέλιμη δράση των καρυδιών οφείλεται κυρίως στα λιπαρά οξέα που περιέχουν και βοηθάνε στην καλύτερη ανάπτυξη του σπέρματος.
- Οι φυτικές ίνες που περιέχουν τα καρύδια βελτιώνουν τη λειτουργία του εντέρου προλαμβάνοντας τη δυσκοιλιότητα, προστατεύουν από καρδιοπάθειες-διαβήτη και καρκίνο, μας δίνουν ένα αίσθημα κορεσμού και μας βοηθάνε να διατηρούμε ένα υγιές βάρος.

Πόσα καρύδια μπορώ να καταναλώσω την ημέρα;

Τα καρύδια πρέπει να καταναλώνονται με προσοχή καθώς η μερίδα (που αντιστοιχεί σε 28g καρυδιών περίπου ή 7 καρύδια) αποδίδει στον οργανισμό μας 185Kcal. Έτσι ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δίνεται κατά την κατανάλωση του και να μην ξεφεύγουμε από τη μία μερίδα ή 7 καρύδια ημερησίως, και πάντα στο πλαίσιο μιας ισορροπημένης διατροφής.

Τι πρέπει να γνωρίζετε

Φυλάσσετε τα σε μέρος ξηρό και δροσερό. Ακόμη καλύτερα διατηρείτε τα σε αεροστεγή δοχεία στο ψυγείο.

Το καβούρντισμα ή η προσθήκη αλατιού μειώνει την ευεργετική τους δράση. Τα λιπαρά τους πρέπει να αντικαθιστούν τα λιπαρά ζωικής προέλευσης, διαφορετικά επιβαρύνουν τον οργανισμό με περιττές θερμίδες, σύμφωνα με το medlabgr.

Τρόποι να εισάγουμε τα καρύδια στη διατροφή μας

Κυκλοφορούν μερικές χιλιάδες συνταγές που μπορείτε να βρείτε σε βιβλία μαγειρικής ή ζαχαροπλαστικής, στο ίντερνετ και στις φυλλάδες σε διάφορα περιοδικά. Κάποιες ιδέες για πιάτα ημέρας θα μπορούσαν να είναι: γλώσσα με πέστο καρυδιού και πουρέ καρότου, κιμαδόπιτα με κασέρι και

καρύδια, ταλιατέλες με καρύδια, ψωμί με καρύδια, χοιρινό με δαμάσκηνα και καρύδια, ριζότο με λαχανικά, αποξηραμένα φρούτα, κολοκυθόσπορο και καρύδια και πολλά άλλα.

- Προσθέστε καρύδια στα δημητριακά και καταναλώστε τα μαζί με γάλα χαμηλών λιπαρών.
- Καταναλώστε ως επιδόρπιο καρύδια με μέλι και γιαούρτι χαμηλών λιπαρών.

- Προσθέστε καρύδια στη σαλάτα σας.
- Φτιάξτε φρουτοσαλάτα με φρέσκα φρούτα εποχής και τρίψτε καρύδια.
- Βάλτε καρύδια σε σπιτικά κέικ ή μπισκότα και καταναλώστε τα ως σνακ.
- Χρησιμοποιήστε τα για να φτιάξετε γέμιση για κοτόπουλο ή γαλοπούλα.
- Χρησιμοποιήστε τα στα παραδοσιακά γλυκά που θα παρασκευάσετε.

Ωστόσο προσοχή! Θωρακίστε τον οργανισμό σας με τους ωφέλιμους καρπούς της φύσης καταναλώνοντας όχι περισσότερο από 40-60 γρ./ημέρα, διότι η υπερβολή ενδέχεται να σας οδηγήσει σε πρόσληψη βάρους.

Αν και η πυκνή σκιά της καρυδιάς έχει πολύ υμνηθεί, σύμφωνα με την δημοφιλή πεποίθηση, κάτω από αυτή δεν πρέπει να αναπαυθεί κανείς ή να αποκοιμηθεί. Ειδικά τη νύχτα, όταν εκεί μαζεύονται οι "κακές ανάσες και νεράιδες". Αν κάποιος παραμένει κάτω από καρυδιά "αρρωσταίνει".

Ακόμη και σήμερα υπάρχει η δοξασία ότι η καρυδιά σχετίζεται με την διάρκεια της ζωής - οποιός φυτέψει δέντρο πεθαίνει, όταν το κορμό του γίνει παχύτερο και από το λαιμό του. Για να αποφευχθεί αυτό, οι άνδρες εξάπλωναν τις ζώνες τους σε ένα κύκλο, στο κέντρο του οποίου φύτευαν το δενδρύλλιο.

**Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ
ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΠΡΩΤΙΣΤΩΣ (ἐκτός τῶν ἄλλων πού
προαναφέραμε) ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑ, ΟΠΩΣ
ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ
ΘΕΟ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΩΝΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΥ,
ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΒΑΡΙΑ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΑ. ΔΙΝΕΙ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΣΤΟΥΣ ΔΑΙΜΟΝΕΣ.**

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΛΟΙΠΟΝ : «ΜΑΤΙ», ΠΟΥ ΕΚΠΗΓΑΖΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ. ΝΟΜΙΖΑΝ ΟΙ ΓΕΝΕΣΙΟΥΡΓΟΙ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ (πού δυστυχῶς καθιερώθηκε καί στά χαρτιά) ΟΤΙ ΜΕ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΘΑ ΕΚΔΙΩΞΟΥΝ ΤΑ ΚΑΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ, ΟΜΩΣ ΑΝΤΙΘΕΤΩΣ ΤΑ ΠΡΟΣΕΚΑΛΕΣΑΝ (ὑπῆρχε καί συμμετοχή αὐτῶν, πέραν τῶν φυσικῶν παραμέτρων, βλέπε ἀφύσικη τροπή τοῦ ἀέρα σέ ταχύτητα καί διευθύνσεις).

Αὐτό τό κατανοοῦμε ἀπό τήν ὀρθόδοξη χριστιανική πίστη μας, εἶναι ὡς νά βλασφημοῦμε, ἢ νά πιστεύουμε στούς ἀστρολόγους (μέ κρατική μάλιστα εὐθύνη καί ἀναισθησία), καί ἔτσι νά φεύγει ἡ προστασία τοῦ Θεοῦ ἀπό πάνω μας (ὁ Θεός δέν τιμωρεῖ, ἀλλά δέν προστατεύει κι ὅλας, ἐάν ἐμεῖς μέ αὐτά τά βλάσφημα πού κάνουμε προδίδουμε τήν πίστη μας καί ἀνοίγουμε τίς θύρες στούς δαίμονες).

**ΣΤΗΝ ΤΡΑΓΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΠΛΗΘΟΣ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΑΘΗΛΩΝΟΥΝ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΤΟΝ ΤΗΛΕΘΕΑΤΗ ΜΕ ΤΟ ΤΙ
ΣΥΝΕΒΗ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ.
ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΟΝΟΥ
ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΕΓΟΝΤΑΙ, ΔΙΟΤΙ ΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΙ
ΕΧΟΥΜΕ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ, ΚΑΙ ΤΟΝ
ΠΟΝΟ ΤΟΥ ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟΥ ΜΑΣ ΤΟΝ
ΚΑΝΟΥΜΕ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΠΟΝΟ. ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ
ΣΤΙΣ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ ΕΚΕΙΝΕΣ.**

ΑΝΑΜΕΙΞΑΝ ΤΟ ΙΕΡΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΜΑΣ ΜΕ ΤΙΣ
ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΕΣ ΤΩΝ ΔΑΙΜΟΝΩΝ (δαιμονικά
φυλαχτά μάτια δίπλα σέ ιερές εικόνες !!!)

**ΒΡΙΣΚΟΜΕΘΑ ΟΜΩΣ ΤΩΡΑ ΚΑΠΟΥ ΑΛΛΟΥ, ΣΤΗΝ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΤΗΝ ΣΥΓΧΡΟΝΗ:**

**ΠΩΣ ΠΕΡΑΣΕ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ Η
ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑ ΚΑΙ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ**
(τύπου : καλύτερων σειρών).

ΕΝΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ : Βλέπετε ένα βίντεο παρακάτω πού ή διάσημη έλληνίδα συγγραφέας (σήμερα την ανακαλύψαμε έρευνώντας την προέλευση του ονόματος: Μάτι Αττικής) Χρυσήδα (;) Δημουλίδου λέει δημόσια στην τηλεπαρουσιάστρια Έλένη Μενεγάκη για κάποιο φυλακτό (;) όπου πρέπει (λέγει) να έχει. Έπιτρέπεται όμως ορθόδοξη χριστιανή (βαπτισμένη) να λέει και να γράφει τέτοια πράγματα; Ασφαλώς και όχι, και την καλούμε σε συμμόρφωσιν για τό καλό της (καθώς πρόκειται για δημόσια παραπλάνησιν και του κοινού, και αυτό ως ορθόδοξοι

χριστιανοί δέν τό ἐπιτρέπουμε, ἀφοῦ ἔπεσε στήν ἀντίληψιν μας).

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ - Η Χρυσήδα Δημουλίδου μιλάει στην "Ελένη" για το νέο της βιβλίο - 22/06/16

ΔΕΙΤΕ ΤΟ ΒΙΝΤΕΟ: <https://www.youtube.com/watch?v=Qhw-N-lybqU>

Σημειώσεις: Ἡ κυρία Χρυσήδα (;) Δημουλίδου ἔχει πράγματι ἓνα τάλαντο νά συγγράφει ὠραῖα μυθιστορήματα, καί γνωρίζουμε ἀπό τήν Ἀγία Γραφή ὅτι τά τάλαντα τά δίδει μόνον ὁ Χριστός μας στόν ἄνθρωπο. Τό πρόβλημα ὅμως μέ πολλούς ταλαντούχους βαπτισμένους ὀρθόδοξους χριστιανούς συγγραφείς (καί ὄχι μόνον συγγραφεῖς), ὅπως καί κάθε ταλαντούχου (ἐπιστήμης, κλπ) εἶναι ὅτι τά ὅποια τάλαντα τους τά ἐκμεταλλεύεται ἡ ἄγνοια τους καί ὁ πονηρός. Τά τάλαντα γίνονται βορά πρός τήν ὑπηρεσία τοῦ σκοτεινοῦ ἄρχοντα τοῦ κόσμου τούτου, καί ὄχι ὅπως ἔπρεπε, δηλαδή νά παρατάσσονται πρός ΔΟΞΑΝ ΘΕΟΥ. Προπαντός δέν ἔχουν (κυρίως οἱ πολλοί συγγραφεῖς) οὔτε μία ὀρθόδοξη κεντρική ιδέα στά μυθιστορήματα, οὔτε ὀρθόδοξους ἐπιλόγους στά γραπτά τους, ἔτσι ἄν καί εἶναι κάποιες πραγματικές διηγήσεις τους βγαλμένες μέσα ἀπό τήν ζωή τῶν

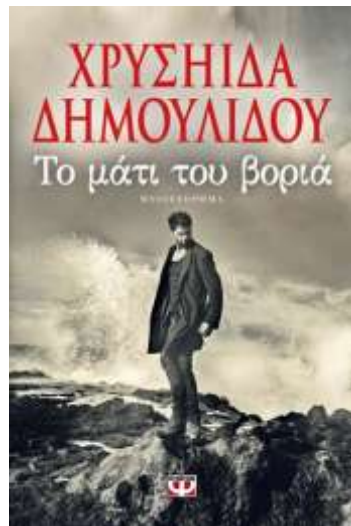
συνανθρώπων μας καί μπορούν νά ἔχουν ὅλα ἐκεῖνα τά στοιχεῖα γιά ἓνα καλό διήγημα: ΝΑΥΑΓΟΥΝ· δηλαδή ἀπό τήν ἄλλη ἀφήνουν τόν ἀναγνώστη νά καθηλώνεται καί νά καταναλώνεται χωρίς ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ, ἢ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΕΠΙΛΟΓΟ , ἔτσι πού θά ὠφελήσουν τόσο τήν ζωή του ὅσο καί τήν ψυχή του (τοῦ ἀναγνώστη καί τῆς ἀναγνώστριάς). **ΑΥΤΟ ΤΟ ΓΡΑΦΟΥΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟ ΑΛΛΑΞΗΣ, ΜΠΟΡΕΙΣ! ΕΧΕΙΣ ΤΟ ΤΑΛΕΝΤΟ, ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕ ΤΟ ΠΡΟΣ ΔΟΞΑΝ ΘΕΟΥ, ΜΠΟΡΕΙΣ!**

Προδίδουν ἐν ἄγνοια τους τό ἱερό καθῆκον τοῦ βαπτίσματος τους, πού εἶναι νά φροντίζουν στήν ζωή τους τόσο γιά τόν ἑαυτόν τους ὅσο καί γιά τήν ψυχή τῶν συνανθρώπων τους. Ἐτσι λοιπόν βλέπουμε ὅτι παρόμοιοι δημιουργοί εὐρίσκονται ἔρμαιο τῶν κάθε μορφῆς «μπούλινγκ» (ὅπως ὁ σχολικός ἐκβιασμός, κλπ) ἀπό τό διαδίκτυο καί νά μήν μπορούν νά τό ἀντιμετωπίσουν μέ ὀρθόδοξο τρόπο. Ναί λοιπόν λέμε, **ΣΤΕΝΟΧΩΡΙΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΙΚΡΑΙΝΟΝΤΑΙ**, διότι δίνουν δικαιώματα στούς δαίμονες. Κυριαρχεῖ ἡ περιφρόνηση γιά τήν προσευχή, γιά τήν ἀλήθεια τῆς ὀρθοδοξίας μας, περιφρόνηση γιά τό ποιό εἶναι το καθῆκον τῶν βαπτιζομένων χριστιανῶν ἀπέναντι τῶν συνανθρώπων τους, ἐνδιαφέρονται μόνον νά τούς συναρπάσουν μέ τήν λογοτεχνία τους, καί οὐσιαστικά γιά τά χρήματα πού θά εἰσπράξουν ἀπό τίς πωλήσεις. Καί ἄς λένε ὅτι σέβονται τόν ἀναγνώστη, ποιός σεβασμός; Ὅταν ἐσύ διάσημε συγγραφέα (ἀπενθυνόμεθα γενικώτερα) ἐνός μάταιου κόσμου μέ μόνο τά χρήματα (ὡς πρόσκαιρη ὑλική ἀμοιβή σου) δέν ἐνδιαφέρεσαι γιά τήν αἰωνιότητα , καί ὄχι μόνον τῶν τόσων ψυχῶν πού σέ διαβάζουν ἀλλά καί τῆς ἴδιας τῆς ψυχῆς πού φέρνεις μέσα στό πρόσκαιρο φθαρτό σῶμα σου. Τώρα ὅσο ἀναφορά στήν συγκεκριμένη συγγραφέα ἔχουμε καί ἐμεῖς τό δικαίωμα νά κρίνουμε τά γραπτά της, ἢ

συγκεκριμένη λοιπόν συγγραφέας έχει καλές προθέσεις και ύψηλές ένδεχομένως ήθικες αξίες, όπως επί παραδείγματι πού διαβάσαμε ότι τίμησε τόν πατέρα της (συγχαρητήρια τίς δίνουμε ἐδῶ) , όταν ἔγραψε κάποτε ὅτι ὅταν ἦταν μικρή τήν ἔδειξε ὁ πατέρας της, καί πρὸς τιμήν της ἀναγνώρισε ὅτι τό ἔκανε γιά το καλό της γράφοντας: «ἐάν ζοῦσε τώρα ὁ πατέρας μου θά τοῦ φιλοῦσα τά χέρια» καί ἐννοοῦσε γιά ἐκεῖνο ἢ περισσότερα περιστατικά πού ἔφαγε κανένα χαστούκι γιά τό καλό της. Ἐπομένως, κεντρική ἰδέα ἀγαπητή κυρία Δημουλίδου εἶναι νά προσέξεις τήν ψυχή, τόσο τήν δική σου ὅσο καί τῶν συνανθρώπων σου ἀναγνωστῶν σου, διότι εἶδες τί ἔγινε στό Μάτι Ἀττικῆς. Ἡ ζωή φεύγει στό «ἄψε σβῆσε» μέχρι νά μετρήσεις μέχρι τό 10, καί ἐκεῖνο πού μένει εἶναι ἡ αἰώνια ψυχή. Εἶδαμε καί τόν πόνο τῶν γονέων πού χάσανε τά παιδιά τους. Ὄταν συνέβη μία ἄλλη μεγάλη καταστροφή, στήν Ταϊλάνδη, μέ τό τσουνάμι, ἐνθυμοῦμαι τό ἐρώτημα ἑνός πονεμένου ἀνθρώπου στόν ἱερέα. Γιατί τά παιδιά τί ἔφταιξαν ; Καί ἡ ἀπάντηση τότε συγκλόνισε (ἀπό τόν ἱερέα): «Ἦθελε ὁ Θεός νά τα πάρει μαζί του, δικά του ἦταν! γιατί νά τα κρατοῦσε στήν Ταϊλάνδη; Καί βλέπουμε ὅλοι πῶς καταντοῦν τά καημένα παιδιά ὅταν μεγαλώσουν, ὁ Θεός γνωρίζει καλύτερα ἀπό ὅλους μας τό μέλλον ὅλων μας. Ἡ πορνεία σέ αὐτήν τήν χώρα (εἶπε) εἶναι κάτι πού εἶναι ἀπίστευτα σκληρό, ὅταν δέν μποροῦν νά τά προστατεύσουν οὔτε πολιτεία, οὔτε γονεῖς.» Θέλουν ἀλλά δέν μποροῦν, ἡ ἴδια ἡ κοινωνία μας σαπίζει ὁλοένα καί περισσότερο ἐάν δέν τήν σταματήσουμε νά κατρακυλάει, χρειάζεται ἄθλος ἀπό ὅλους μας. **Καί τότες εἶναι πού ἤρθε στόν νοῦ μου ἡ ἑλληνική πολιτεία, ὅταν ὀρφανά παιδιά, θέλει νά τά δώσει (σήμερα ἐν ἔτος 2018) ἡ ἑλληνική πολιτεία νά τά υἱοθετοῦν οἱ κίναϊδοι !!!** Εἶδαμε καί ἕνα κάτοικο τοῦ Μάτι Ἀττικῆς νά μᾶς λέει ὅτι ἡ ὀνομασία Μάτι βγῆκε ἀπό τό «Μάτι τοῦ Βοριᾶ»,

ἐμεῖς ὅμως ἀγαπητή συγγραφέα τοῦ «Μάτι τοῦ Βοριᾶ» πού ἔγραψες κάποτε (πρίν χρόνια) μέσα ἀπό τό βιβλίο σου μέ τό ἴδιο τίτλο (διότι ἐρευνήσαμε στό διαδίκτυο: ΤΟ ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΟΡΙΑ) λέμε ὅτι δέν ἦταν τυχαῖο οὔτε τό περιεχόμενο (πού περιγράφει τήν ἀνηθικότητα τῶν σαρκικῶν ἀμαρτημάτων καί τήν ἐκφυλη ζωή στό σύγχρονο κόσμο μας) οὔτε στό ὅτι ὑπάρχει σήμερα ἡ ὀνομασία: «Μάτι» στήν Ἀττική. Διότι εἴτε πρόκειται γιά τό Μάτι τοῦ Βοριᾶ εἴτε γιά ἄλλο Μάτι, τό μόνο σίγουρο εἶναι ὅτι ἡ ἐλληνική κοινωνία μας ἔβγαλε μόνη της τά μάτια της, ὑπέπεσε στίς δεισιδαιμονίες, ὅπως ὑπέπεσες καί ἐσύ στίς δεισιδαιμονίες (τό εἶδαμε στό βίντεο μέ τήν κυρία Μενεγάκη). Ἡ λέξη «δεισιδαιμονία» ἀποτελεῖται ἀπό τίς λέξεις «δεῖδω» (φοβοῦμαι) καί «δαίμων» (πνεῦμα). Διαβάζουμε: Πολύ παλιά ἡ λέξη εἶχε τήν ἔννοια τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς θεοὺς. Ἀργότερα, ὅμως, ἀπέκτησε τήν ἔννοια τοῦ παράλογου φόβου πρὸς τό θεῖο, φόβου πού δέν ἔχει σχέση μέ τήν εὐσέβεια.

ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (ἀντιγράφουμε παρακάτω):

Λίγα λόγια

Ονομάζομαι Δάμος Χαρμίνης και θα σας διηγηθώ τη ζωή μου ξεκινώντας δωδεκάχρονο παιδί από τη Θεσσαλονίκη του 1970, όπου ένα γεγονός πάγωσε μέσα μου κάθε συναίσθημα και με μετέβαλε αργότερα σε «μάτι του βοριά», που σάρωσε ζωές και κρεβάτια πολλών γυναικών.

Πέρα από αυτό, θα αναφερθώ σε πολιτικά σκάνδαλα, στη σκοτεινή πλευρά της νύχτας και των ναρκωτικών, στον πόλεμο των νυχτερινών κέντρων, όπως τον έζησα, στη μάστιγα του αιώνα, το aids, στις άγριες νύχτες μου τη δεκαετία 1980-1990 στη Μύκονο, τότε που το νησί ήταν ο απόλυτος παράδεισος και υπήρχαν μόνο χρυσαφένια άμμος, θάλασσα, ουρανός και γυμνοί άνθρωποι.

Η γλώσσα που χρησιμοποιώ είναι πολύ σκληρή και στις σκηνές που περιγράφω, κυρίως πάνω στο κρεβάτι μου, υπάρχει ωμός ρεαλισμός, έτσι ακριβώς όπως τα έκανα, χωρίς κανένα απαγορευτικό και χωρίς τον λυρισμό που ίσως απαιτεί ένα λογοτεχνικό βιβλίο. Δεν είμαι συγγραφέας. Είμαι ένας άντρας που βίωσα με πάθος τα λάθη μου.

Αν το μετάνιωσα; Αν καταστράφηκα; Αν δικαιώθηκα; Θα το μάθετε στο τέλος. Ένα είναι σίγουρο. Για να διαβάσεις τη ζωή μου, πρέπει να μπορείς και να την αντέξεις...

Δ. Χ.

Καί ένα τελευταίο, όσο άφορᾷ τό περιεχόμενο τοῦ τίτλου στό βιβλίο σου « ΤΟ ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΟΡΙΑ » , καί πού δέν ἔδωσες ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΕΠΙΛΟΓΟ, ΟΥΤΕ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ-ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΣΟΥ σᾶς παραθέτω ἕνα ὄραμα πού ἔχει σχέση, δηλαδή ἡ σαπίλα τῆς

κοινωνίας μας. Ένα συγκλονιστικό όραμα είδε ένας μοναχός, τό όποιο περιγράφεται έν συντομία.

"Η Παναγιά μας γονατιστή μπροστά στον δικαιοκρίτη Χριστό, Τόν παρακαλούσε νά γλυτώσει τήν Έλλάδα από κάποιο πολύ μεγάλο κίνδυνο καί καταστροφή πού θά έρχόταν μελλοντικά!

– Όχι μητέρα έλεγε ό Κύριος... Κοίταξε τί γίνεται στήν Έλλάδα. Κοίταξε την άμαρτία (έννοώντας τά σαρκικά καί όχι μόνο)...

– Συγχώρεσέ τους υιέ μου, σῶσε τήν Έλλάδα πού Σέ πιστεύει καί μας άγαπᾶ...

– Όχι μητέρα. Δέν μέ άγαπᾶ καί δέν πιστεύει, μέ τέτοιες σαρκικές άμαρτίες...

– Σέ παρακαλῶ παιδί μου, μέ δάκρυα τώρα παρακαλᾷ τόν Κύριο ή Παναγία. Μήν το άφήσεις νά γίνει...

-Δέν γίνεται μητέρα καί μήν μου τό ζητάς σέ παρακαλῶ, είπε ό Χριστός πικραμένος από τούς Έλληνες, πού έχασαν κάθε ευσέβεια καί μέτρο, κάθε καθαρότητα καί πνευματικότητα, μολύνοντας μέ άμαρτία καί πονηριά καί άσέβεια μικρούς καί μεγάλους...

– Άκουσε παιδί μου καί Κύριε μου, επέμενε ή Παναγία. Άκουσε τίς προσευχές μου καί άκουσε τα καί τά παιδιά σου πού μέ επικαλούνται καί μέ παρακαλούν νά σέ παρακαλέσω...

– Δέν γίνεται μητέρα... Η άμαρτία ξεχειλίσε... Μήν επιμένεις... λέει ό όλόφωτος Χριστός καί χάνεται...+

Τότε στεναχωρημένη ή Παναγία μας, ή Υπέρμαχος
Στρατηγός της Ελλάδας, κάνει κάτι απρόσμενο. Σηκώνεται
ὄρθια, βγάζει τὸν μανδύα της καὶ τὸν ἀφήνει προστατευτικά
πάνω στήν Ελλάδα! Ὡς Ἀγία Σκέπη! Ὡς Φοβερά Προστασία!

Ένα συγκλονιστικό ὄραμα μέ τό ὅποιο ὁ Χριστός μᾶς ἀφήνει
μία ἐντελῶς τελευταία εὐκαιρία μετάνοιας καὶ διόρθωσης γιά
χάρη καὶ μόνον τῆς μητέρας Του! Μας κρατᾷ ἀκόμη,
μισάνοιχτη τήν πόρτα, ἀποκλειστικά γιά χάρη τῆς Παναγιά
μας, της μάνα τῆς Ελλάδας, πού σέ τόσες μπόρες καὶ
φουρτουῖνες καὶ πολέμους καὶ σεισμούς καὶ αἰῶνες μᾶς ἔσωσε!

Ἡ Παναγία μας ὑπερασπίζεται πιά μέ δική της εὐθύνη,
ἐπειδή καὶ ἐμεῖς τόσο τήν ἐπικαλούμαστε καὶ μέ τίς συνεχεῖς
παρακλήσεις καὶ προσευχές, ιδίως τῶν Μοναστηριῶν μας, τῆς
ζητοῦμε διαρκή προστασία, παρὰ τήν ἁμαρτωλότητα μας,
πού προκαλεῖ τήν ὀργή τοῦ Θεοῦ ὅπως ἡ ἀθεΐα, οἱ βρισιές στά
θεΐα, ἡ ἀπόλυτη ἀσέβεια, καὶ ιδίως οἱ μοιχεῖες, καὶ παρὰ
φύσιν σαρκικά καὶ ἡ τρομερή ὁμοφυλοφιλία, πού εἶναι ἡ
μεγαλύτερη ἁμαρτία στόν κόσμο, κατέστρεψε Σόδομα καὶ
Γόμορα καὶ ἔφερε τον Κατακλυσμό του Νῶε...

Ὡς πότε ὅμως θά μᾶς προστατεύει ἡ Παναγία μας ; Καί στό
Μάτι Ἀττικῆς μαθαίνουμε κτίσθηκε μία μεγάλη Ἐκκλησία
πρός τήν Παναγία μας. Πρέπει ὅμως νά δείξουμε ὅλοι μας
τήν ἀγάπη μας σέ αὐτήν τήν μεγάλη Μάνα, καὶ ὁ μόνος
τρόπος εἶναι ὅταν δέν τήν πικραίνουμε μέ τίς ἁμαρτίες μας.
Καί δέν ἔπεται ὅτι τό Μάτι Ἀττικῆς ἦταν περισσότερο
ἁμαρτωλό ἀπό κάθε περιοχή στήν χώρα μας, ἀπλά τό Μάτι
πλήρωσε τήν συσσωρευμένη ἁμαρτία τῆς ἐλληνικῆς
κοινωνίας καὶ τῆς ἁμαρτωλῆς πολιτικῆς τῶν πολιτικῶν πού
ἀνεχόμαστε. Ἀπλά, τό Μάτι ἔπεσε στό Μάτι τοῦ τυφώνα, στό
Μάτι τοῦ ἀρχέκακου δαίμονα, διότι μόνον αὐτοί (οἱ δαίμονες)

προξενούν τό κακό, καί ὄχι ὁ Θεός, ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΑ ΠΕΡΝΟΥΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ. Ὁ Θεός κάποτε σταματᾷ νά προστατεύει. Φεύγει ἡ προστασία του γιά παιδαγωγικούς λόγους, ὅπως ἔρθουμε στήν μετάνοια, ἀφοῦ μέ τό μαλακό δέν συμμορφωνόμαστε. Αὐτά νά τά βλέπη καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος πού ἔσπευσε νά πικράνει τόν μητροπολίτη Ἀμβρόσιο, λέγοντας Ὁ ΘΕΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΙΜΩΡΟΣ. Βεβαίως Ἀρχιεπίσκοπε ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Ὁ ΘΕΟΣ ΤΙΜΩΡΟΣ, ἀλλά ΟΥΤΕ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ ΟΤΑΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΙΚΑ ΛΥΣΣΟΜΑΝΟΥΝ ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΕΣ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (πυρκαγιές, πλημμύρες, κλπ) ΟΤΑΝ ΕΜΕΙΣ ΩΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ (πού ὑπερασπίζεστε τούς ἁμαρτωλούς πολιτικούς) ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΔΕΝ ΤΟΝ ΘΕΛΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ ΣΤΗΝ ΖΩΗ ΜΑΣ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΛΕΙΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΚΑΤΑΜΟΥΤΡΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΜΑΣ ΤΗΝ ΚΟΛΑΣΙΜΗ.

ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΟ ΚΑΜΕΝΟ ΜΑΤΙ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΝΑ ΛΕΓΕΤΑΙ «ΜΑΤΙ», ἀλλά καρδιά !!! τί ωραιότερο ἀπό αὐτό ;
ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΜΕ ΕΔΩ ΤΗΝ ΜΑΥΡΗ ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΜΑΣ ΧΑΛΙ, ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΜΑΣ ΜΑΤΙ.

ΔΕΙΤΕ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΤΗΝ ΑΓΝΟΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΕΣ (ἀπό το διαδίκτυο-στό μονοτονικό) ὅπως,
«λένε πῶς ἂν φυτέψεις καρδιά σου φέρνει θάνατο μόλις τὸ δέντρο δώσει καρπό. Ἔτσι λένε.»

Μά, γι' αυτό, σκοτίσθηκε ό κρατικός μηχανισμός, σέ συνδυασμό μέ τούς κοινωνικούς, κλπ φορεΐς, καί τούς έπιασε μανιοπευκίαση. Ό σκοτισμός του νοΐ προέρχεται από τήν άμαρτία, καθώς φεύγει ό φωτισμός του νοΐ. Φώτιση πού δίνει μόνον ό Θεός, καί όχι ή ύπερήφανη έπιστήμη τών ανθρώπων. Όταν έρθει ό φωτισμός του νοΐ από τόν Θεό, κατανοήται καί ή έπιστήμη πού τήν έχει δώσει ό Θεός όπως βοηθηθούν οί άνθρωποι. Οί πρωτόπλαστοι Άδάμ καί Εΰα, όσο είχαν τόν φωτισμό, όσο ήταν κοντά στον Θεό έφεύρισκαν καί όρθά όνόματα για κάθε τί πού τούς περιέβαλε, όταν όμως αποστάτησαν από τόν Θεό, όπως σήμερα ή ανθρωπότης, έφευρίσκουμε τά πιό γελοία καί ανόητα όνόματα καί τοποθεσίες πού μάς περιβάλουν. Περίγελο τών δαιμόνων καταντήσαμε.

ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (στό μονοτονικό)

Δεισιδαιμονίες, προλήψεις και πλάνες: Επιστροφή στο μεσαίωνα!

Εγώ είμαι πολύ θρήσκος άνθρωπος, έλεγε κάποιος. Να φανταστείτε ότι ποτέ δεν αρχίζω κάποια εργασία ημέρα Τρίτη»! Η άγνοια και η σύγχυση είναι προφανής. Οι κάθε είδους προλήψεις και δεισιδαιμονίες, τα όποια είδωλα, είναι εντελώς ασυμβίβαστα και αντίθετα με την χριστιανική πίστη και συνάμα προσβάλουν την ελευθερία του ανθρώπου. Η βαθύτερη αιτία των προλήψεων είναι η έλλειψη πίστης και εμπιστοσύνης στον αληθινό Θεό.

Κι εδώ συμβαίνει το παράδοξο:

Μερικοί άνθρωποι την πίστη στον Θεό την θεωρούν «οπισθοδρόμηση», την εμπιστοσύνη στην πάνσοφη πρόνοια Του την περιφρονούν. Και από την άλλη υποδουλώνονται σε πράγματα άλογα και γελοία, σε

πέταλα και κρεμμύδια, σε κατακάθια του καφέ και σε τραπουλόχαρτα!!! Είναι ποτέ δυνατόν, τα κατακάθια του καφέ στο φλιτζάνι να απεικονίσουν το μέλλον; Είναι ποτέ δυνατόν, οι κινήσεις των άστρων να προσδιορίζουν την ζωή μας; Είναι ποτέ δυνατόν, η ημέρα γεννήσεως κάθε ανθρώπου να τον κατατάσσει σε ζώδιο-αστερισμό, και να ισχύουν για εκατομμύρια ανθρώπους του ίδιου ζωδίου οι ίδιες οδηγίες που δίνουν οι «ειδικοί αστρολόγοι» στα ωροσκόπια; Είναι ποτέ δυνατόν, κάθε τραπουλόχαρτο να παίρνει αυθαίρετα νόημα και να ορίζει την ζωή μας; Με ποια λογική ο αριθμός 13 ή η μέρα Τρίτη φέρνει κακό; Με ποια λογική το πέταλο φέρνει γούρι; Και πού την βρήκε το πέταλο την ιδιότητα να απομακρύνει τα δεινά, την «κακοτυχία»; Τα χαϊμαλιά, οι χάντρες, τα «μάτια» έχουν μεγαλύτερη δύναμη από τον Σταυρό; Είναι δυνατόν για κάθε κακό ή αναποδιά που μας συμβαίνει να φταίνε πάντα κάποιοι άλλοι; Δεν πήγε καλά ο αρραβώνας; Του έκαναν μάγια. Δεν πήγαν καλά οι δουλειές; Τον γλωσσόφαγαν. Έχει πονοκέφαλο; Τον μάτιασαν. Αλλά ας πούμε ότι πράγματι έχουμε απανωτές αναποδιές. Πού θα τρέξουμε; Στις «ξεματιάστρες» ή στον Ιερέα και στα Μυστήρια της Εκκλησίας μας;

Μεγάλος κίνδυνος είναι επίσης τα όνειρα. Η Εκκλησία μας συμβουλεύει να απορρίπτουμε τα όνειρα –ή τουλάχιστον να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί, καθώς σπανίως ο Θεός «μιλάει» μέσα από όνειρα. Η πίστη στα όνειρα όχι μόνο δεν ωφελεί καθόλου αλλά κρύβει τεράστιους πνευματικούς κινδύνους. Και όμως όχι μόνο πολλοί επιρρεπείς στις προλήψεις ανατρέχουν σε ονειροκρίτες, αλλά πολλοί είναι αυτοί που επιδιώκουν να ονειρευτούν(!) π.χ. ποιόν θα παντρευτούν βάζοντας κάτω από το μαξιλάρι τους κουφέτα από γάμο ή ένα κομμάτι φανουρόπιτα...

Η ποικιλία όμως των προλήψεων είναι ανεξάντλητη.

Με ποια λογική δυο αδέρφια δεν μπορούν να παντρευτούν μέσα στον ίδιο χρόνο; Η αδέρφια γεννημένα κατά τον ίδιο μήνα άλλου έτους, δεν «κάνει» να παρευρεθεί ο ένας στον γάμο του άλλου;

Με ποια λογική δεν «κάνει» να παντρευτούμε μήνα Μάιο ή σε δίσεκτο έτος; Με ποια λογική αυτοί που θα παραλάβουν τον κουμπάρο πρέπει να γυρίσουν από άλλο δρόμο για να μην χαλάσει» ο γάμος; Με ποια λογική δεν κάνει το νιόπαντρο ζευγάρι να φυτέψει δέντρα κατά τον πρώτο χρόνο του γάμου τους; Γιατί η νύφη δεν πρέπει να σκουπίσει το σπίτι της την πρώτη εβδομάδα μετά τον γάμο της. Γιατί λέμε ότι «χαλάει» το προξενιό αν μπούμε από μια είσοδο και βγούμε από μια άλλη;

Αλλά και για την τεκνογονία πόσες προλήψεις υπάρχουν: π.χ. αν ακούσει η μητέρα να λαλεί κουκουβάγια θα γεννήσει κορίτσι, αν ακούσει μπούφο, θα γεννήσει αγόρι. Την όγδοη ημέρα αντί να έρθει ο Ιερέας και να δίνεται το όνομα του παιδιού, πολλές μητέρες φτιάχνουν γλυκά για να γλυκάνουν τις «μοίρες», να' χει το παιδί καλή μοίρα. Και πολλοί δυστυχώς αντί να εφοδιάζουν τα παιδιά τους με το πανίσχυρο όπλο του σταυρού, τα εμπιστεύονται στις πράσινες, μπλε και κόκκινες χάντρες και στα ειδωλολατρικά φυλακτά.

Άλλες προλήψεις, που αποτελούν αληθινή βλασφημία του Θεού: Η παρουσία ενός Κληρικού, ειδικά το πρωί, είναι για αρκετούς κακός οiwνός! Πολλοί είναι αυτοί που απαγορεύουν στον Ιερέα να επισκεφθεί έναν ασθενή στο σπίτι ή στο νοσοκομείο, λόγω της πρόληψης που επικρατεί ότι η παρουσία του Κληρικού θα προκαλέσει τον θάνατο του! Αυτά όμως αποτελούν πλάνη και ασέβεια του ανθρώπου προς τον Θεό και τον Λειτουργό Του...

Δεν είναι επίσης λίγες οι φορές που οι χριστιανοί ζητούν παράλογα πράγματα από τους Ιερείς, π.χ. τη ζώνη, την άγια ζέση, το άγιο μύρο και πολλά άλλα. Το χειρότερο είναι ότι ζητούν όλα αυτά γιατί έτσι

τους συμβούλεψε κάποιος μάγος!...

Και έπεται συνέχεια: το αλάτι μην χυθεί κάτω, ούτε καφές ή λάδι, το κρασί δεν πειράζει. Προς Θεού μη σπάσει καθρέπτης και αν υπάρχει τζάκι και τρίζουν τα ξύλα...αλλοίμονο! Βουίζει το δεξί αυτί; Είναι για καλό. Αν βουίζει το αριστερό είναι για κακό... Τρεμοπαίζει το μάτι; Φαγωμάρα στην μύτη ή στο χέρι; Ο λόξυγκας; Καθένα έχει την «ερμηνεία» του. Μην ξεχάσουμε να αναφέρουμε και τη μαύρη γάτα...

Πραγματικά δεν έχουν τέλος οι προλήψεις. Οι περισσότερες συνδέονται με το τέλος της επίγειας ζωής του ανθρώπου. Ο άνθρωπος κάποια μέρα, είτε σε βαθύ γήρας είτε σε νεότερη ηλικία, θα έλθει αντιμέτωπος «με την φοβερήν ώραν του θανάτου».

Κανείς όμως δεν γνωρίζει ποια θα είναι αυτή η ώρα, παρά μόνον ο Θεός, ο Κύριος της ζωής και του θανάτου. Το μόνο που μας προτρέπει είναι να είμαστε άγρυπνοι και έτοιμοι: «Γρηγορείτε!».

Τη φιλάνθρωπη αυτή προτροπή οι άνθρωποι λησμονούν ή αγνοούν και προσπαθούν να κρυφτούν πίσω από μύριες προλήψεις. Π.χ. όταν ο ασθενής ξεψυχήσει, σε πολλά χωριά τρέχουν να χύσουν όλα τα νερά από δοχεία και άλλα σκεύη γιατί το νερό αυτό θεωρείται πεθαμένο.

Μόλις βγαίνει ο νεκρός από την πόρτα σπάνε ένα πιάτο, ένα σκεύος για να «σπάσει» το κακό και να μείνει εκεί. Άλλοι πάλι τοποθετούν στον τάφο διάφορα τρόφιμα για να φάει ο νεκρός! Πολλοί είναι αυτοί που γυρίζουν από άλλο δρόμο για να μην δευτερώσει το κακό. Άλλοι πάλι δεν τρώνε κρέας για σαράντα μέρες. Το χειρότερο όμως από όλα είναι ότι οι πενθούντες δεν εκκλησιάζονται, γιατί τάχα απαγορεύεται!

Έτσι υπάρχουν άνθρωποι που για χρόνια ολόκληρα δεν εκκλησιάζονται, δεν συμμετέχουν στα ιερά Μυστήρια και αποκόπτονται από την Εκκλησία. Στερούν τον εαυτό τους από την παρηγοριά και την ελπίδα που δίνει μόνο η Εκκλησία, απομονώνονται, φθείρουν την υγεία τους και παραδίδονται σε σκέψεις απελπισίας.

Ζουν όπως οι άθεοι, «οι μη έχοντες ελπίδα» και η ζωή τους μεταβάλλεται σε τραγωδία... Ο λόγος του Αποστόλου Ευαγγελιστού

Ιωάννου είναι και σήμερα εξαιρετικά επίκαιρος: «Τεκνία, φυλάξατε εαυτούς από των ειδώλων» (Α' Ιωάν. 5, 21)

Στοιχεία από το βιβλίο «Δεισιδαιμονίες και προλήψεις», έκδοση της Ιεράς Μονής Σαγματά

Γιατί μερικοί αποφεύγουν να παντρευτούν Μάιο μήνα ή έτος που είναι δίσεκτο;

Δεν είναι ανάγκη καν να σημειώσει κανείς ότι τέτοιου είδους προλήψεις βρίσκονται σε φανερή αντίθεση με την χριστιανική πίστη. Για τον πιστό δεν υπάρχουν μέρες καλές και κακές, ή μήνες ευνοϊκοί και αποφράδες, που μπορούν να επηρεάσουν καλώς ή δυσμενώς την συζυγική του ζωή. Όλες οι ημέρες και οι νύκτες ανήκουν στον Κύριο του ουρανού και της γης, που "αποστέλλει το φως και πορεύεται" και που "διεχώρισε αναμέσον του φωτός και αναμέσον του σκότους", όπως διδάσκει η Αγία Γραφή και επαναλαμβάνουν οι ευχές της Εκκλησίας. Και οι χριστιανοί μπορούν να έλθουν σε γάμο κατά το θέλημα του Κυρίου, σε οποιαδήποτε ημέρα, μη παρατηρώντας "ημέρας και μήνας και καιρούς και ενιαυτούς" (Γαλάτ. δ' 10). Εντελώς διαφορετικό σκοπό και χαρακτήρα έχει η απαγόρευσις της Εκκλησίας για την τέλεσι γάμων κατά τις περιόδους των νηστειών.

[Μάγια και δεισιδαιμονίες](#)

Δεκέμβριος 20, 2010 — anaxoriti

Του Πρωτοπρεσβύτερου Νικολάου Λαγουμτζή Ταγματάρχη

Στις ημέρες μας όμως, έχει αυξηθεί μία επικινδυνότατη πνευματική επιδημία, ανάμεσα στα διάφορα κοινωνικά στρώματα, ανάμεσα σε μικρούς και μεγάλους, σε μορφωμένους και σε λιγότερο μορφωμένους. Συζητήσεις επί συζητήσεων γύρω από τα Μάγια και βέβαια γύρω από τις ποικίλες δεισιδαιμονίες και τους

τρόπους της σωστής τους αντιμετώπισης. Ένας επικίνδυνος διάλογος, γι' αυτό το θέμα, όπου εύκολα διαπιστώνει κανείς, την κάθε είδους «θεολογία», γι' αυτήν την κοινωνική επιδημία, με τις οποιεσδήποτε κοινωνικές -πνευματικές και πολιτιστικές προεκτάσεις, όπου συνυπάρχουν ανακατεμένες δεισιδαιμονίες και μαγείες, έντεχνα κρυμμένες και συγκαλυμμένες, με διάφορες ευχές.

Λευκή και Μαύρη Μαγεία

Κατ' αυτούς, που ασχολούνται με τις μαγείες, υπάρχουν δύο ειδών μαγείες. Η Λευκή και η Μαύρη Μαγεία. Σύμφωνα με αυτούς, η Λευκή Μαγεία είναι αθώα, ως επιθυμούσα το καλό και την πρόοδο, ενώ η Μαύρη, ακριβώς το αντίθετο. Θα πρέπει όμως να ξεκαθαρίσουμε, ότι και η Λευκή και η Μαύρη, είναι μία Μαγεία. Είναι το ίδιο και το αυτό.

Και στις δύο περιπτώσεις, τον διάβολο επικαλούνται και τα πονηρά πνεύματα, για να επιτύχουν τον σκοπό τους. Ο Εωσφόρος και γενικά και Πονηρά και ακάθαρτα Πνεύματα, κατά την Αγία Γραφή και την Αγιοπατερική Παράδοση, είναι ο αρχέκακος εχθρός του ανθρώπου. Δεν μπορεί και δεν θέλει το καλό του ανθρώπου. Ο διάβολος που σύμφωνα με την Αγία Γραφή είναι: «ο κοσμοκράτωρ του σκότους», δεν θέλει την αλήθεια και μεταφορικά το «φως», αλλά αρέσκεται στο «σκοτάδι», που είναι το ψέμα. Γι' αυτό και οι άνθρωποι του αγκαλιάζουν το ψέμα και την απάτη και αποφεύγουν το «φως», την αλήθεια και την καθαρότητα. Στον Βίο του Μεγάλου μας Αγίου Αντωνίου, αναφέρεται ότι του παρουσιάσθηκε ο σατανάς «ως ένας μαύρος άνθρωπος». Το μαύρο και το σκοτεινό προτιμά το πονηρό πνεύμα (πέρα από ρατσιστικές διαθέσεις και προκαταλήψεις). Ο Αγ. Συμεών ο Νέος Θεολόγος αναφέρει ότι ο διάβολος στο «σκοτάδι» έχει την δύναμη και την εξουσία, ενώ αντίθετα εις το «φως» γίνεται ένα νεκρό πτώμα, γιατί το «σκοτάδι» και όχι το «φως», αγαπά ο διάβολος. Άλλωστε όποιος πράττει κάτι το άσχημο και όχι αρεστό, μισεί το φως και δεν φέρει τα έργα του στο φως, για να μην ελεγχθούν, αναφέρει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης.

Ιδού λοιπόν γιατί ο διάβολος και οι άνθρωποι του, αγαπούν το σκοτάδι κατά κυριολεξία. Ιδού λοιπόν γιατί αποφεύγουν το φως και την αλήθεια. Γιατί τόσο οι μάγοι και οι καταφεύγοντες σε

αυτούς, όσο και ο εφευρέτης της ανταρσίας και της αναρχίας διάβολος, έχουν σημαία τους τον φθόνο. Είναι φθονερό Πνεύμα ο διάβολος. Στη σκέψη και μόνο ό,τι ο ευσεβής άνθρωπος δύναται «χάριτι Θεού» να συμμετάσχει στη Δόξα του Θεού «εν τω Παραδείσω», οργιάζει με τα διάφορα τεχνάσματα του, αρκεί να πλανέψει μία ψυχή. Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, ξεκάθαρα λέγει, ότι ο σατανάς «ανθρωποκτόνως ην απ' αρχής και εν τη αλήθεια ουκ έστηκεν, ότι ψεύτης».

Στην εποχή της ειδωλολατρίας

Επειδή υπάρχουν διάφορες τάσεις απόψεων γύρω από τα Μάγια, θα πρέπει να δώσουμε κάποιες, έστω και σύντομες διευκρινίσεις. Επί ειδωλολατρίας ακόμη, η ανθρωπότητα ζούσε, κάτω από τη βαριά σκιά της μαγείας και της έντονης δεισιδαιμονίας. Αν κοιτάξουμε στην ιστορία των γνωστών αρχαίων λαών, όπως Βαβυλωνίων, Αιγυπτίων, Ιουδαίων, Χαλδαίων και των Αρχαίων μας Προγόνων, θα βλέπαμε «ουκ ολίγες» αναφορές σε εξορκισμούς, προγνώσεις και χρησμούς. Τα Μαντεία των Δελφών, Ισθμίας και Δωδώνης, καθώς και τα ονόματα, ως Πυθία, Τειρεσίας και Κάλχας, είναι στίγματα της αναφοράς των ανθρώπων, από την αρχαιότητα ακόμη, σε διάφορα Πνεύματα. Όμως και στην Αρχαία Ελλάδα και στην προ Χριστού εποχή, υπήρξαν φυσιογνωμίες που απέδιδαν την αλήθεια σχετικά με τους μάγους και τους μάντεις, όπως ο Πλάτωνας, «Οι χρησμοδοί και οι θεομάντεις, λέγουσι μεν πολλά και καλά», αλλά βέβαια δεν γνωρίζουν τίποτα από αυτά τα οποία λένε.

Ο Διάβολος επιθυμεί την λατρεία του

Από την πρώτη στιγμή που ο εγωισμός του διαβόλου τον απεμάκρυνε από τον Δημιουργό Θεό, ο διάβολος μετά μανίας επεδίωξε τη λατρεία από τον αρχαίο και σύγχρονο κόσμο για τους εξής λόγους:

1. Επειδή εκδικείται τον άνθρωπο, που είναι «κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση» με τον Θεό, θεωρεί ότι, η εκδίκηση μεταβαίνει Θεό.
2. Αν καταφέρει να υποτάξει, «κορωνίδα των δημιουργήμα τον άνθρωπο δηλαδή, θεωρεί εφόσον ο άρχων άνθρωπος, είναι » δούλος των δαιμονίων και των επιθυμιών αυτών, επομένως ο Θεός απέτυχε στο έργο του.
3. Δεν μπορούσε να αντιληφθεί την έλευση του Χριστού στον

κόσμο και έτσι θέλησε να ιδιοποιηθεί λατρεία.

4. Εξαιτίας της υπηρεφάνειας έχασε την δόξα που τον περιέβαλε. Ως ύπαρξη περήφανη που είναι θέλησε να τον λατρεύσει η φύση. Αυτή όμως ήταν «ά-λογη», χωρίς λογική, έτσι θέλησε να τον λατρεύσει το μόνο λογικό δημιουργήμα, ο άνθρωπος. Για να πετύχει τον σκοπό αυτό, είναι φυσικό να χρησιμοποιεί διάφορα τεχνάσματα.

Τεχνάσματα διαβόλου

Κατ' αρχήν, πρώτη επιτυχία του Πονηρού είναι να θέσει σε αμφισβήτηση όχι την ύπαρξη του θεού, και ο ίδιος ο διάβολος, γνώριζε την ύπαρξη Του Δημιουργού Θεού, αλλά να θέσει σε αμφισβήτηση την ύπαρξη τη δική του. Διότι έτσι κάνει τον άνθρωπο να εφησυχάζει και το Πονηρό Πνεύμα κατεργάζεται την αδικία στη ψυχή, του «κοιμισμένου» πνευματικά ανθρώπου. Βλέπετε, η μαγεία είναι καθαρά έργο σατανικό, ΑΝΤΙΘΕΟ, ΠΟΝΗΡΟ ΚΑΙ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟ. Ο διάβολος, όταν δεν μπορεί να κερδίσει μία ψυχή εύκολα, τότε κατεργάζεται παντοίους τρόπους, προκειμένου να επιτύχει το σκοπό του. Στους Λόγους Ασκητικούς του Στεφάνου του Θηβαίτου, αναφέρεται ότι ο διάβολος είναι «παγιδευτής», και προσπαθεί ακόμη και με έργα αγάπης να πλανέψει και να οδηγήσει τον άνθρωπο σε απώλεια. Ο Αγ. Νείλος ο Ασκητής, λέγει πως και «σε άγγελον φωτός μετασχηματίζεται ο διάβολος», για να εξαπατήσει και οδηγήσει, σε «όλεθρον τους εξαπατωμένους».

Όπως ο πιστός και ευσυνείδητος χριστιανός προσεύχεται και επικαλείται Ιησού Χριστό, για την προσωπική του προκοπή και των συνανθρώπων του, έτσι και ο μη πιστός και ευμετάβλητος χριστιανός, επικαλείται διάφορα Πνεύματα, προκειμένου να επιτύχει το σκοπό του, που συνήθως είναι η καταστροφή, το χαντάκωμα και η εξολόθρευση του άλλου.

Είδη μαγείας

Τα είδη της μαγείας, όπως και οι δεισιδαιμονίες, είναι πολλές. Για να πραγματοποιήσουν οι μάγοι και οι καταφεύγοντες σε αυτούς, τις μαγικές τους πράξεις, χρησιμοποιούν διάφορους τρόπους, που ο Μιχαήλ Ψελλός, στο έργο του, «Περί ενεργείας των δαιμόνων», αναφέρει «τα περιπτώματα», το σάλιο, τα νύχια, τις τρίχες, τα κεριά, και άλλα βέβαια, προκείμενου τα «πάθη τα τραγικά, να

κατεργάζονται». Τα βασικότερα είδη της μαγείας, τα αναλύει ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης. Υπάρχουν όμως και δεισιδαιμονίες, που ανακατεμένες με την Ορθόδοξη πίστη, γίνονται ξόρκια και παγανιστικές ευχές. Γι' αυτόν το λόγο, θα αναφερθούν μερικές περιπτώσεις προς γνώση και αποφυγή:

1. Μαντεία

Είναι η προσπάθεια του ψυχικά αιχμαλωτισμένου ανθρώπου, δια της επικλήσεως Πονηρών Πνευμάτων, να επιτύχει τον οποιοδήποτε πονηρό, επίβουλο και ύπουλο σκοπό του. Μ' αυτήν του είδους τη Μαγεία, προσπαθούν τόσο οι μάντεις, όσο και οι καταφεύγοντες σ' αυτούς, να δώσουν λύσεις στο πρόβλημα τους, με την ανάγνωση των γραμμών της παλάμης του χεριού. Ο Αββάς Νονός, στα Σχόλια του έργου του Αγ. Γρηγορίου του Θεολόγου την ονομάζει: «χειροσπητικόν (είναι η λεγομένη, χειρομαντεία), όταν δια εκτάσεως των χειρών και δια των ρυτίδων», προλέγουν το μέλλον. Άλλου είδους μαντεία, είναι και το γύρισμα του φλιτζανιού του καφέ (καφεμαντεία). Από τα αποκαφεΐδια και τα απομεινάρια του καφέ, θα δουν τι πρέπει να κάνουν και τι πρέπει να προσέξουν, στην δεισιδαίμονα ζωή τους. Το άπλυτο φλυτζάνι του καφέ, είναι αυτό, που στην πράξη, κερδίζει την πίστη και την προσευχή τους. Το ρίξιμο των χαρτιών (χαρτομαντεία). Βλέπετε κατ' αυτούς, τα ζωγραφισμένα χαρτάκια «Ταρώ», που εικονίζουν διάφορες «παράξενες» και «παράδοξες» παραστάσεις, θα δώσουν τη λύση στο πρόβλημα τους. Η απάντηση στη αγωνία τους έρχεται, από ένα χαρτάκι, τυπωμένο σε κάποιο τυπογραφείο, έχοντας επάνω του αυτές τις παραστάσεις, που ερμηνεύει ο μάντης και ο ευκολόπιστος και μη νοήμων αφελής άνθρωπος, αποδέχεται.

2. Οι Επαιδοί

Αυτοί είναι που «τραβίζουν τους δαίμονας εις εκείνα όπου θέλουν, με κάποιας επωδός, και καλέσματα... και εκείνοι οπού δένουν... τα ζώα των, ... εκείνοι, όπου πιάνουν τα οφίδια, και κάμνουνσι αυτά να μη τους δαγκάνουν... ...εκείνοι, ...εκείνοι, οπού με διαβολικήν τέχνην και μαγείαν δένουνσι τα ανδρόγυνα». Αυτοί είναι, «οι αλητηριοι, οι θεόργιοτοι, οι τρισκατάρατοι» κατά τον Άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη, διότι αυτοί με τις δαιμονικές επικλήσεις τους, προσπαθούν να καταφερθούν εναντίον και αυτού του Ιερού

Μυστηρίου του Γάμου. Αυτή του είδους η Μαγεία, δεν προσπαθεί απλώς να κερδίσει μια ή δύο ψυχές, αλλά εναντιώνεται και στο «Μέγα Μυστήριο» του γάμου. Διότι «ους ο Θεός συνέζευξεν, άνθρωπος μη χωριζέτω». Και αλίμονο σ' αυτόν τον άνθρωπο, που θα σταθεί ως αιτία να κλονισθεί ο γάμος. Χρησιμοποιούν μαντζούνια όμως και διάφορες ευχές για τη επίτευξη του άθλιου σκοπού τους.

3. Η γοητεία

Σ' αυτή του είδους τη Μαγεία, επικαλούνται Θεοί και δαίμονες, για την επίτευξη του σκοπού τους. Συνήθως, αφού αναφερθούν σε διάφορα χωρία της Αγίας Γραφής, επικαλούνται ονόματα Αγίων και τέλος και Του Ιησού Χριστού. Οι γητευτές, είναι αυτοί που «μαζί με τās επικλήσεις των δαιμόνων, σμίγουν και τους ψαλμοί Δαβίδ, και τα ονόματα των Αγίων...» όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, φέρονται συγχρόνως και σε μία καταστροφική για τον συνάνθρωπο ευχή, κάνοντας συγχρόνως και ανάλογους σταυρούς, επικαλούνται δε και τους ανάλογους Αγίους. Τώρα πως γίνεται να ταιριάζουν, το » παν Όνομα» του Ιησού Χρίστου, με στάχτες, ποτάμια, αμπέλια και με διάφορες καταστροφές, αποδεικνύει το κωμικοτραγικό, ευτράπελο και δαιμανικό του πράγματος. Αυτού του είδους η μαγεία είναι και η πιο καμουφλαρισμένη. Αυτό φαίνεται και από τις παρακάτω περιπτώσεις:

α) Τα «λεγόμενα» ξεματιάσματα

Υπάρχει καταρχήν, η εσφαλμένη αντίληψη, ότι οι λεγόμενες ευχές ξεματιάσματος, λέγονται μόνο άνδρα σε γυναίκα, ή από γυναίκα άνδρα. Το τι λέγεται τώρα τις περισσότερες φορές, στις ευχές και «γητειές» αυτές, είναι το κάτι άλλο περιεχόμενο τους μόνο χριστιανικό δεν είναι και ασφαλώς δεν έχουν καμία θεολογική υπόσταση. Συνδυάζουν τις δεισιδαιμονίες τους με τις » ευχές προς τον Χριστό και τους Αγίους και χωρίς να το καταλαβαίνουν τις περισσότερες φορές, παραδίδονται στην εσφαλμένη και απατηλή αντίληψη, ότι προσευχήθηκαν και έπραξαν το καλλίτερο κατά την γνώμη τους δυνατό. Άλλες φορές πάλι, αφού ανακατέψουν διάφορα «αγιωτικά» και επικαλεσθούν και πάλι το όνομα Του Χριστού, θα εξαποστείλουν το «κακό», στα «όρη στ' άγρια βουνά, στα ξύλα στα λιθάρια».

Το λάδι και το ξεματίασμα

Η Ορθόδοξη Εκκλησία μας, ως φιλόστοργη Μητέρα, που προσεύχεται για την ενδυνάμωση και προφύλαξη των παιδιών της από κάθε γενικά κακό, έχει καθιερώσει κάποια πνευματικά όπλα, με τα οποία εφοδιάζει τα παιδιά της, στον καθημερινό αγώνα τους. Έτσι, όταν κάποιο παιδί της Εκκλησίας μας περνάει κάποια δοκιμασία, η Εκκλησία μεταξύ των τόσων πολλών ευχών και προσευχών, που έχει καθιερώσει, χρίει τον δοκιμαζόμενο άνθρωπο με το λάδι που υπάρχει στο αναμμένο μας καντηλάκι, αφού μάλιστα έχει προηγηθεί και το Μυστήριο του Αγίου Ελαίου. Δηλαδή, ο χριστιανός έχει τη δυνατότητα να χρισθεί και να σταυρωθεί με το Άγιον Ελαιον. Ο Διάβολος λοιπόν, τι κατάφερε να πετύχει με τον δεισιδαίμονα άνθρωπο; Να βάλει τον χριστιανό όχι να χρισθεί με το αγιασμένο λαδάκι από το κανδήλι, αλλά να πάρει ο άνθρωπος το λάδι και αντί να χρισθεί με το νικηφόρο σημείο του Σταυρού, να το ρίξει στο ποτηράκι με το νερό και στην συνέχεια να «λαντουρίσει» τον δοκιμαζόμενο άνθρωπο. Έτσι, ούτε ο χριστιανός χρίεται, προκειμένου να αντλήσει την ευλογία και την προστασία του Θεού, αλλά ούτε και το Ιερό και Αγιαστικό Μυστήριο του Ιερού Ευχελαίου, τιμάται με την πρέπουσα προσοχή και προσευχή. Ένα Μυστήριο που ο Ιερέυς εύχεται μεταξύ άλλων: «Δέσποτα, αγίασαν το έλαιον τούτο, ώστε γενέσθαι τοις χριστένοις εξ' αυτού εις θεραπείαν και απαλλαγών παντός πάθους, μολυσμού σαρκός και πνεύματος, και παντός κακού».

Άλλο λοιπόν το λαδάκι που με ευλάβεια θα πάρουμε από το κανδήλι μας και θα έχει αγιαστεί με το Ιερόν Ευχέλαιο, με το οποίο θα χρισθούμε και άλλο πράγμα το λαδάκι που θα πετάξουμε στο ποτήρι με το νερό, για να παρατηρήσουμε το σχήμα του, και να βγει η απόφαση του «ξεματιάσματος».

Σε άλλες περιπτώσεις πάλι, παίρνουν αλάτι, δένουν κόμπους σε πανιά και σε υφάσματα και κάνουν τα πάντα, εκτός από αυτό που η εκκλησία μας δέχεται, σε ανάλογη περίπτωση. Η Ορθόδοξη Εκκλησία μας, δέχεται την Βασκανία. Υπάρχει για τον λόγο αυτό, ειδική ευχή, η οποία μεταξύ άλλων, λέγει τα εξής: «... Ναι, Κύριε ο Θεός ημών, φείσαι του πλάσματος σου, και σώσον τον δούλον σου από πάσης βλάβης και επήρειας της εκ βασκανίας γινομένης, και ανώτερον αυτόν παντός κακού διαφύλαξον...». Υπάρχει λοιπόν η ευχή της Βασκανίας που αναγνωρίζει η Ορθόδοξη Εκκλησία. Άλλο πράγμα όμως η ευχή και η προσευχή της

Εκκλησίας μας και άλλο τα μαντζούνια και τα διάφορα αυτοσχέδια ξόρκια, που στέλνουν το «κακό» στα βάθη των Ωκεανών, στα όρη στα ψηλά βουνά και όπου αλλού τους κατευθύνει ο διάβολος, προκειμένου να πλανέψει και κερδίσει τον δεισιδαίμονα άνθρωπο.

γ) Το αλληλοφτύσιμο των ανθρώπων και η προστασία τους

Σε Μυστήριο της Βαπτίσεως, έχουμε παραβρεθεί οι περισσότεροι από εμάς. Εκεί ο ανάδοχος, αφού ερωτηθεί υπό του ιερέως τρεις φορές. «Απετάξω τω Σατανά»; αυτός απαντά: «Απεταξάμην» και τότε ο Ιερέυς λέγει στον ανάδοχο: «Και εμφύσησον και έμπτυσον αυτώ». Δηλαδή, ο ανάδοχος να φυσήξει, «να σφυρίξει» και να φτύσει τον διάβολο.

Αυτό γίνεται, για να δείξουμε ότι δεν υπολογίζουμε τον διάβολο, γι' αυτό του σφυράμε και τον φτύνουμε στη διάρκεια της Κατηχήσεως, στο Μυστήριο της Βαπτίσεως. Γίνεται δηλαδή ότι και στην καθημερινή μας ζωή, όταν κάποιος θέλει, να υποβιβάσει τον συνάνθρωπο του: τον φτύνει και του σφυρίζει ειρωνικά. Από εδώ και πέρα αρχίζει το πρόβλημα στη δεισιδαίμονα ζωή μερικών ανθρώπων. Υπάρχει μία άσχημη και πλανεμένη συνήθεια, που χωρίς να το ξέρουν οι περισσότεροι, πέφτουν σε καλοστημένη παγίδα του «καταχθόνιου πνεύματος». Όταν κάποιος θαυμάσει, λόγω ωραιότητας ή ευτυχίας, έναν συνάνθρωπο του ή ακόμη και ένα ωραίο αντικείμενο, τότε «το φτύνει, για να μη το ματιάσει» από «τα κακά μάτια». Δηλαδή φτύνουμε κάτι το ωραίο, το αξιοθαύμαστο, όπως είναι ο άνθρωπος. Φτύνουμε την «κορωνίδα της δημιουργίας».

Δεν μπορεί, δεν τολμά ο διάβολος να φτύσει τον άνθρωπο, που είναι το δημιούργημα του θεού. Έτσι, βάζει έντεχνα τον άλλο άνθρωπο, τον δεισιδαίμονα, να φτύσει τον συνάνθρωπο του, τον Βαπτισμένο μάλιστα άνθρωπο, ο οποίος κατά την Βάπτισή του «ενδύθηκε» Χριστό και Σφραγίσθηκε από την δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Δηλαδή, αντί να «φτύνουμε και να σφυρίζουμε», καθημερινά στον πειρασμό με τα έργα της βιωματικής και καθαρής πίστεως μας, φτάνουν οι άνθρωποι, στο οικτρό και αδιανόητο για την Χριστιανική πίστη μας σημείο, να φτύνονται μεταξύ τους. Ως εκ τούτου, αντί να υποβιβάζουν καθημερινά τον διάβολο και τα έργα του, στην ουσία υποβιβάζουν, την εικόνα Του Δημιουργού θεού και το πλάσμα Του, τον άνθρωπο, για τον οποίο

ο ίδιος ο Χριστός σταυρώθηκε. Το φτύσιμο μας ας είναι στα έργα του διαβόλου και στον ίδιο, δείχνοντας και αποδεικνύοντας ότι ζώντας κοντά στον Χριστό, απωθούμε τον διάβολο με «τα όπλα του φωτός».

Το Ορθόδοξο και χριστιανικό ασφαλώς είναι, οχ βέβαια να αλληλοφτυνόμαστε, αλλά να ευχόμαστε και να προσευχόμαστε για την προφύλαξη του άνθρωποι από την Βασκανία, μόνο δια το σημείου του Τιμίου Σταυρού και με την καθαρή επίκληση του ονόματος Του Ιησού Χριστού, λέγονται κάποια από τις καθιερωμένες προσεχές της Εκκλησίας μας, όπως: Το «Πάτερ ημών», «το Σύμβολο της Πίστεως», και τόσες άλλες προσευχές και ευχές, που υπάρχουν. Αρκεί να είναι ορθόδοξες και χριστιανικές. Επαναλαμβάνοντας για μια ακόμη φορά, ότι αυτές είναι οι ευχές και οι προσευχές, οι ανά τους αιώνες καθιερωμένες εκ της Ιεράς Συνόδου. Κάθε άλλη προσευχή ή προσθήκη σε προσευχή, που δεν είναι αποδεκτή από την Εκκλησία μας, εγκυμονεί κινδύνους, να ανακατευτεί η ορθόδοξη πίστη μας, με ευχές που δεν έχουν σχέση με τη λατρευτική ζωή της Ορθοδοξίας μας και να καταντήσουν, μαντζούνια και ευχές, που μόνο προσευχές, στον Σωτήρα μας Χριστό δεν είναι.

δ) Φτύνουν τον εαυτό τους, έτσι για το κοίλο τους

Υπάρχει η άσχημη και δαιμονοκίνητη συνήθεια, κάποιος να φτύνει τον κόρφο του, για να γλιτώσει κάτι το μη καλό και αρεστό. Ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης αναφέρει, ότι «είδος των μαγικών είναι... ομοίως και εκείνοι», οι οποίοι «πτύουν εις τον κόλπον τους, τάχα δια να εμποδίσουν με το πτύσμα – φτύσιμο – την βασκανία». Το πόσο απατώνται αυτοί οι άνθρωποι, με το να νομίζουν ότι φτύνοντας τους άλλους ή ακόμη φτύνοντας και τον ίδιο τον εαυτό τους, ότι γλιτώνουν από την Βασκανία, το αντιλαμβάνεσθε οι ίδιοι. Το κακό και το μη αρεστό από το σώμα μας, δεν το διώχνουμε και δεν το απομακρύνουμε με τα σάλια και τα φτυσίματα, αλλά με την ενεργό και αληθινή και ουσιαστική προσοχή και προσευχή μας. Το σώμα μας οι χριστιανοί δεν το φτύνουμε, αλλά το προσέχουμε και μάλιστα με το σώμα μας συμμετέχουμε ενεργά, στα μυστήρια της Εκκλησίας μας.

Ο άνθρωπος είναι μία ενιαία ψυχοσωματική ύπαρξη. Είναι λογικό και πρόπον, να εκφράζει έμπρακτα το ενδιαφέρον του και για το

σώμα και για την ψυχή του. Για την Ορθόδοξη Θεολογία μας, το σώμα είναι Θεόπλαστο και επομένως, σύμφωνα με την διαβεβαίωση της Αγίας Γραφής, ως Δημιούργημα του Θεού είναι και αυτό: «καλὸν λίαν», ὅπως ἄλλωστε και ὅλα τα δημιουργήματα του Θεού. Ο διάβολος το γνωρίζει αυτό, αλλά επειδή ο ίδιος ὅπως ἔχουμε γράψει και σε ἄλλο σημείο, δεν μπορεί και δεν τολμά να φτύσει και να υποτιμήσει το δημιούργημα του Θεού, που είναι το σώμα, παρακινεί έντεχνα τον δεισιδαίμονα ἄνθρωπο, να φτύσει αυτό το σώμα, το οποίο ὅπως λέγουν οι πατέρες της Εκκλησίας μας, είναι ο υλικὸς φορέας του «κατ' εἰκόνα Θεοῦ». Είναι αυτό το σώμα, το οποίο ὅπως ἔγραφε ο π. Ιουστίνος Πόποβιτς, ο Θεὸς «εμεγάλυνε το σώμα υπεράνω των αγγέλων και αρχαγγέλων».

Με την Θεία ενανθρώπιση του Χριστοῦ, ἀλλά και με το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας (Θεία Κοινωνία), ο ἄνθρωπος (σώμα και ψυχή), ὅπως λέγει ο Ἅγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, προσκολλάται με τον Χριστό και γίνεται «ένα σώμα και ένα πνεῦμα». Αυτό το σώμα λοιπὸν που συμμετέχει και της Θείας Κοινωνίας και ἔτσι ο ἄνθρωπος, αφού κοινωνήσει γίνεται Χριστόφορος, θα πρέπει ὄχι να το φτύνουμε, ἀλλά να το σταυρώνουμε με το σημεῖο του Ζωοποιού Σταυροῦ. Ὁχι φτύσιμο λοιπὸν, ἀλλά σταύρωμα προσοχή και προσευχή για το σώμα μας.

ε) Ο εξορκισμὸς δια του κτυπήματος ενός ξύλου

Αν βρεθούμε στην ἄγρια ζούγκλα και εντρυφήσουμε στις θρησκευτικὲς παραδόσεις των ιθαγενῶν, θα διαπιστώσουμε, πως ἕνας ἀπὸ τους τρόπους που τελοῦν τα βουντοῦ τους και τις μαγείες τους, πέρα ἀπὸ τον ιδιόμορφο χορὸ τους, είναι και το κτύπημα των τύμπανων και των κομμένων κορμῶν δένδρων, τα οποία χρησιμοποιοῦν ως τύμπανα. Κτυπώντας λοιπὸν, αυτά τα ξύλα, δημιουργώντας τον ἀνάλογο δυνατό θόρυβο, εξορκίζουν κατὰ την γνώμη τους το κακὸ πνεῦμα, διώχνοντας την ἐπήρεια του σκοτεινοῦ πνεύματος και γενικὰ κάθε κακοῦ, στους ὠκεανούς και στις θάλασσες, στα βουνὰ και στα λαγκάδια και ὅπου αλλοῦ νομίζει κανεῖς.

Τώρα στην κατὰ πάντα πολιτισμένη εποχή μας, υπάρχουν κάποιοι ἄνθρωποι, που δεν είναι βέβαια ιθαγενεῖς μιας ζούγκλας, εξορκίζουν ὅμως το κακὸ, κτυπώντας κάποιο ξύλο. «Να κτυπήσω ξύλο να μην πάθω το τάδε κακὸ» και ἄλλα τέτοια. Αυταπατώνται

αυτοί οι άνθρωποι, που νομίζουν ότι το «κακό» θα απομακρυνθεί με αυτό τον αστείο τρόπο, τόσο από τους ίδιους όσο και από τους οικείους τους. Ενώ γίνονται σοβαρές συζητήσεις για διάφορα θέματα, από μορφωμένους και μη ανθρώπους, μόλις αναφερθούν σε κάτι μη αρεστό, ψάχνουν να βρουν ξύλο, προκειμένου να το κτυπήσουν και έτσι να εξορκιστεί το «κακό». Επικαλούνται ξύλο, για να διώξουν κάθε δαιμονική και κάθε γενικά μη αρεστή σε αυτούς κατάσταση. Η αλήθεια είναι πως υπάρχει ένα ξύλο, το οποίο όποιος το επικαλείται με πίστη και συνέπεια, εξορκίζει κάθε τι κακό. Αυτό το ξύλο μας το χάρισε ο Ιησούς Χριστός με την σταυρική του θυσία, ο οποίος «επί ξύλου τας αντικείμενας δυνάμεις εθριάμβευσεν». Αν λοιπόν θέλουμε επικαλούμενοι ξύλο να εξορκίζουμε τα μη αρεστά, τότε θα επικαλούμεθα τον Θεό «τον δείξαντα το ξύλον της ζωής, και τάξαντος τα Χερουβείμ, και την φλογίνην ρομφαίαν την στρεφομένην φρουρείν αυτό», όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο Α΄ αφορισμός των Κατηχουμένων. Επικαλούμεθα λοιπόν όχι απλώς ένα ξύλο και μάλιστα κτυπώντας το, αλλά επικαλούμεθα το Τίμιο Ξύλο κάνοντας σωστά και ορθόδοξα τον Σταυρό μας, (σταυρώνοντας το σώμα μας) και προσευχόμενοι όχι μοιρολατρικά ή τυπολατρικά, αλλά με πίστη, ελπίδα και αγάπη ότι ο Θεός θα μας προφυλάξει και προστατεύσει και όχι τα διάφορα ξύλα κατεργασμένα ή μη. Γιατί πλανιόμαστε αν νομίζουμε, ότι το «κακό» θα το διώξουμε με το κτύπημα του ξύλου και όχι με την ανάλογη και ενσυνείδητη προετοιμασία.

4. Αστρολογία

Κατ' αρχήν, θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι η επιστήμη της Αστρονομίας, καμία σχέση δεν έχει με την λεγόμενη Αστρολογία. Σε εκτενέστερο μας άρθρο «συν Θεώ», θα ασχοληθούμε με τη διαφορά Αστρονομίας και Αστρολογίας. Στην Αστρολογία γίνεται πράγματι, μία εκμετάλλευση της ανθρώπινης αγωνίας ή αφέλειας. Με την συνεργία των διαφημίσεων, έχουν θεοποιηθεί τα άστρα. Έτσι, οι κινήσεις τους και η τροχιά τους, στο ηλιακό μας σύστημα, γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης. Από την Αστρονομία ως επιστήμη, φτάνουν, στο σημείο, ως νοήμονες άνθρωποι, να πιστεύουν μερικοί, ότι τα υλικά αυτά δημιουργήματα, κατευθύνουν συγχρόνως, όλες τις τύχες των ανθρώπων, πάνω στη γη. Σε περιοδικά, εφημερίδες και τηλεοπτικές εκπομπές, μεταδίδουν ανάλογα μηνύματα, που αφορούν τις δραστηριότητες

των ανθρώπων, εφόσον έχουν γεννηθεί, σε μία συγκεκριμένη περίοδο και ανήκουν σε κάποιον συγκεκριμένο ωροσκόπο. Βέβαια, η συνταγή είναι ίδια για όλους τους ανθρώπους, ασχέτως ηλικίας, φύλλου, οικογενειακών υποχρεώσεων κ.λπ. Και όμως, πιστεύουν μερικοί αιχμαλωτισμένοι από την δεισιδαίμονα πίστη τους. Δεν μπορούν να σκεφτούν, ότι την περίοδο αυτή, του «Χ» ωροσκόπου, έχουν γεννηθεί και είναι στη ζωή εκατομμύρια άνθρωποι, που πρέπει, κατά περίεργο τρόπο, να προσέξουν συγχρόνως, το αυτοκίνητο τους, το κρυολόγημα τους, την σχέση τους με τον σύντροφο και συνάνθρωπό τους γενικά ή το περπάτημα τους, το ταξίδι τους και άλλα πολλά.

Ο Προφήτης Ησαΐας, χαρακτηριστικά, πολλά χρόνια πριν την έλευση του Ιησού Χριστού, αναφερόμενος στους Βαβυλώνιους, που τρέχανε στους αστρολόγους της εποχής των, έλεγε μεταξύ άλλων: «Οι ορώντες τους αστέρας αναγελιάτωσαν σε, η μέλλει επί σε έρχεσαι».

5. Κλήδονες

Σε πολλά σημεία ανά την Ελλάδα την ημέρα της εορτής της Γεννήσεως του Τιμίου Προδρόμου (24 Ιούν.), «προμαντεύουσι την τυχην, και μοίραν και ριζικόν κάθε ανδρός ή γυναικός» όπως συμπληρώνει στην Χριστοθήεια Χριστιανών ο Αγ. Νικόδημος, κατατάσσοντας σε αυτή την περίπτωση και αυτούς που ανάβουν τις φωτιές και χορεύουν γύρω από αυτές, δίδοντας την εντύπωση ότι έτσι, «μαντεύουν» την μοίρα των μωροπίστευτων ανθρώπων, με τη βοήθεια κάποιων μικροαντικειμένων, τα οποία τους αφιερώνουν και κάποιες παροιμίες – ευχές. Αλίμονο αν η ζωή μας εξαρτιόταν από παροιμίες και στιχάκια, τα οποία λέγονται στον κλήδονα και είναι προμελετημένα και προκατασκευασμένα.

6. Φαρμακεία

Η Φαρμακεία δεν έχει καμία σχέση με την φαρμακευτική επιστήμη. Σ' αυτή του είδους τη μαγεία, παρασκευάζονται κρυφά και με ειδικές ευχές κάποια ποτά, τα οποία δίδονται στον δεισιδαίμονα για ενίσχυση, αφού στην περίπτωση αυτή το ξόρκι πάει «σύννεφο». Ο Άγιος Νικόδημος χαρακτηριστικά αναφέρει, ότι αυτοί «οι οποίοι (φαρμακοί) δια μαγικής τέχνης κατασκευάζουσι κάποια φαρμακερά ποτά, ...η δια να σκοτίσουν

τον εγκέφαλό του, η δια να τον ελκύσουν εις σαρκικήν αγάπη αυτών». Όλα αυτά στα κρυφά και όχι στα φανερά. Η Ορθόδοξη Εκκλησία όμως, η Εκκλησία του Χριστού, δεν έχει να κρύψει τίποτε και δεν φοβάται την αλήθεια, γι' αυτό και ο ιδρυτής Της παραγγέλλει δια μέσου των αιώνων: «ο – αυτό το οποίο – εις τους ακούετε κηρύξατε επί των δωμάτων». Στη μαγεία όμως τα περισσότερα γίνονται στα κρυφά και στα σκοτεινά, για να μην μπορέσει ο ευάλωτος άνθρωπος να αντιληφθεί τι γίνεται και ποιόν επικαλείται. Αντί να πάρουν με ευλάβεια Αγιασμό από την εκκλησία και να πίνουν προσευχόμενοι στον Δημιουργό και Θεό μας, πίνουν το νεράκι του μάγου – ξορκιστή ή το ποτίζουν κρυφά σε κάποιον και περιμένουν την ενέργεια του διαβόλου. Στο εμπόριο αυτής της μαγείας, θα συναντήσει κανείς πολλών ειδών «μαντζούνια», για έρωτα, για χωρισμό, και κάθε είδους επιθυμία, με σύμμαχο, την δεισιδαιμονία και το αφεντικό της τον δαίμονα. Μακριά από τέτοιους ανθρώπους, που έχουν παραδοθεί στον εφευρέτη της απάτης, τον διάβολο. Η Αγία Γραφή λέγει: «φαρμακούς ου περιποιήσετε». Καμμία σχέση με αυτούς, καθώς και καμμία συναλλαγή.

7. Αναστενάρηδες

Αυτοί, αφού κρατήσουν στα χέρια τους εικόνες, χοροπηδούν σε κάρβουνα αναμμένα. Είναι μία συνήθεια, της οποίας ρίζες βρίσκουμε στην εποχή της ειδωλολατρίας. Τότε σήκωναν στις πλάτες τους είδωλα, γι' αυτό και ο Προφήτης Ησαΐας, αναφέρει γι' αυτούς «αίρεται αυτά καταδεδεμένοι, ως φορτίον κοπιώντι, εκλελυμένω και πεινώντι και ουκ ισχύοντι». Τότε σήκωναν είδωλα στην πλάτη τους, τώρα κρατούν εικόνες στα χέρια τους. Αυτονόητο είναι όμως, ότι οι εικόνες δεν περιφέρονται πάνω σε αναμμένα κάρβουνα, αλλά με ευλάβεια και προσευχή, λιτανεύονται από Ιερείς και Λαϊκούς με κατάνυξη και όχι αθεόφοβα και με περίσσια επιδειξιομανία. Ρίχνει στάχτη στα μάτια των ανθρώπων ο διάβολος. Έτσι παραπλανά πιο εύκολα τον ευάλωτο και επιρρεπή σε δεισιδαιμονίες άνθρωπο.

8. Οράματα

Εδώ, ο διάβολος εργάζεται ως σκηνοθέτης. Ο Μέγας Αθανάσιος, σε εγκύκλιο του προς τους Επισκόπους Αιγύπτου και Λιβύης, λέγει ότι ο «κακοδαίμων και σκόλιος διάβολος» παρουσιάζεται με

διάφορες μορφές αγαπημένων και γνωστών ανθρώπων, «υποκρίνεται τὰς εκείνων όψεις», ακόμη και Αγίων και «επιβάλλει» με αυτόν τον ύπουλο τρόπο, την παραπλάνηση του θύματος του. Στη συνέχεια, αυτά τα θύματα, παραπλανούν άλλους ευκολόπιστους, και η πλάνη συνεχίζεται και διαφημίζεται. Όμως, η καθημερινή ζωή, μια ζωής εγκράτειας, ταπείνωσης, πραγματικής και διακριτικής ελεημοσύνης, ζωντανής προσευχής, συμμετοχής στα μυστήρια της Εκκλησίας μας, ξεκαθαρίζει τον θολωμένο ορίζοντα μιας τέτοιας πλάνης. Η προβολή & της δυνατότητας να βλέπει κάποιος οράματα και στη συνέχεια η έντεχνος διαφήμιση, προξενεί πράγματι αμφιβολία για την προέλευση τέτοιων οραμάτων. Η προβολή της Αγιότητας μόνο Αγιότητα δεν είναι.

9. Οιωνοσκοπία

Σε αυτή την πλάνη συμπεριλαμβάνονται σύμφωνα με τον Αγ. Νικόδημο, όσος «προλέγουν» τι έχει να γίνει, λαμβάνοντας υπόψη τους το πέταγμα των πουλιών, τις φωνές και τα κελαηδίσματα τους και μάλιστα των κοράκων. Είναι αυτοί που πιστεύουν, ότι η συνάντηση με κάποιον άνθρωπο, μπορεί να επηρεάσει την ημέρα τους, το ταξίδι τους, το κυνήγι τους, το ψάρεμα τους. Είναι αυτοί πάλι, που πιστεύουν στα ποδαρικά, ή ακόμη και αυτοί οι οποίοι, αντί να κάνουν έναν αγιασμό στο σπίτι το οποίο κτίζουν, σφάζουν ως θυσία ειδωλολατρική και κάποιο ζώο. «Μη έσθετε επί των ορέων και ουκ οιωνιείθε, ουδέ ορνιθοσκοπησεσθε...» λέγει στο Λευιτικό η Αγία Γραφή. Σύμφωνα με τον Αββά Νονό, στην ίδια κατηγορία εντάσσονται και οι διάφορες δαιμονικές ερμηνείες, όταν ερμηνεύεται κάποια αντίδραση του σώματος, όπως το ξεπέταγμα του ματιού ή η φαγούρα του χεριού και του ώμου. Ο Άγιος Ισίδωρος ο Πηλουσιώτης σχετικά λέγει: «Απότων κινήματων ουν του σώματος, και τα των ψυχών σαθρά τεκμαίρεται (ο δαίμων) και ούτω πλέκει τους δόλους». Μακριά λοιπόν από την δαιμονική νοοτροπία να ερμηνεύει κάποιος το πέταγμα των πουλιών και όλα τα συναφή, τα εντελώς φυσικά και λογικά φαινόμενα, ανθρωπολογίας, ζωολογίας και διαφόρων αντικειμένων.

10. Φυλακτήρια κατά δαιμόνων

Διάβολος, διάβολο δεν διώχνει. Όμως υπάρχει μία τάση ανθρώπων, που με την δεισιδαιμονία η οποία τους διακατέχει, προσπαθούν να προφυλαχθούν από τον σατανά και τους ομοίους του με διάφορα φυλακτήρια, τα οποία ο Άγιος Νικόδημος αναφέρει ως «είδος μαγικών είναι τα φυλακτήρια... τυλίσσοντες αυτά με κλωστή, μεταξωτήν, και γράφοντες εις αυτά ονόματα δαιμόνων... και τα κρεμούν εις τον λαιμόν τους, ή στο χέρι των, δια να τα έχουν εις εμπόδιον παντός κακού». Υπάρχει αυτή η άσχημη συνήθεια να κρεμούν μερικοί διάφορα «αγιωτικά – χαϊμαλιά» και να προσμένουν από αυτά την προστασία. Καλό είναι αν θελήσουμε να πάρουμε ένα τέτοιο φυλακτό, να προσέξουμε από που θα το πάρουμε και ποιος θα μας το δώσει. Κυκλοφορούν πολλά τέτοιους είδους φυλακτά, ακόμη και καλαμένιους σταυρούς θα δει κανείς με κόκκινες κλωστούλες, που διώχνουν το κακό μακριά από τον δεισιδαίμονα άνθρωπο. Προσοχή και διάκριση χρειάζεται σε αυτό το θέμα. Φυλακτό μόνο από Εκκλησία και από Ορθόδοξο Ιερέα να πάρεις και αυτό πάλι μετά πολλής προσοχής.

Το φυλακτό που προστατεύει τον Χριστιανό είναι ο Σταυρός. Είναι αυτός (ο Σταυρός), το «τρόπαιον του Χριστού κατά του Διαβόλου», όπως λέγει ο Μέγας Φώτιος. Ο Ευσέβιος Αλεξ. λέγει ότι έχουμε «φυλακτήριον» που χαρίζει την νίκη εναντίον της «βασκανίας και του μισόκαλου», διότι είναι ανίκητος «η του Σταυρού η δύναμις». Ο Σταυρός είναι αυτό το φυλακτήριο, το οποίο και θα μας προφυλάξει από τις παγίδες του μισανθρώπου διαβόλου. Ο Μέγας Αθανάσιος αναφερόμενος στη φυλακτική δύναμη του Σταυρού λέγει: «του σταυρού γενομένου» κάθε ειδωλολατρία καθαιρείται και κάθε δαιμονική φαντασία εξαφανίζεται και «μόνος Χριστός προσκυνείται».

Μάγια και ξόρκια, με Ιησού Χριστό δεν συμβαδίζουν

Στην Β΄ Προς Κορινθίους Επιστολή, ο Απόστολος Παύλος συμβουλεύει τους χριστιανούς, «να μην κάνουν αταίριαστους δεσμούς με απίστους. Γιατί ποια σχέση μπορεί να έχει η δικαιοσύνη με την ανομία; ή τι κοινό υπάρχει ανάμεσα στο φως και στο σκοτάδι; Ποια συμφωνία μπορεί να γίνει ανάμεσα στον Χριστό και στον διάβολο»; Δεν μπορεί να συμβαδίσει ο Ναός του Θεού με τον ναό των ειδώλων. Τόσο στην Παλαιά, όσο -και στην Καινή Διαθήκη, τα μάγια καταδικάζονται ως ανεπίτρεπτα για την Χριστιανική ζωή. Οι Θεοφόροι Πατέρες της Εκκλησίας μας

κανονίζουν (επιτιμούν), αυτούς που ασχολούνται με αυτά. Ο Μέγας Βασίλειος, σε αυτούς που ασχολούνται με φάρμακα μαγείας, τους θέτει το επιτίμιο, της ακοινωνησίας για είκοσι (20) χρόνια.

Ο Άγιος Γρηγόριος, επίσκοπος Νύσσης, απαγορεύει την θεία Κοινωνία δια βίου σ' αυτόν που πηγαίνει σε μάντεις και σε μάγους, γιατί τους θεωρεί (και είναι βέβαια) αρνητές του Χριστού. Αντιλαμβάνεται κανείς πλέον ότι «Χριστός και Μαμωνάς» δεν ταιριάζουν, δεν πάνε μαζί.

Ο Αγ. Νικόδημος φανερώνει που οδηγεί η σχέση του πλανεμένου ανθρώπου με την μαγεία: «Τα μαγικά οδηγούν τον τόσο εκείνους, όπου τα μεταχειρίζονται, όσον και εκείνους όπου τα ζητούν, εις την λατρείαν, και προσκύνησιν των ειδώλων, και των δαιμόνων». Συνεχίζοντας μάλιστα ο ίδιος Άγιος λέγει, ότι τους έχει πλανέψει τόσο πολύ ο διάβολος, που δεν μπορούν να αντιληφθούν, πως όλοι αυτοί που «ενεργούν» και «επιζητούν» και δίδουν τα «μαγικά και φυλακτήρια», και αυτοί που τα δέχονται εν γνώσει τους, όλοι γίνονται «κατοικία της ενεργείας του ακαθάρτου πνεύματος».

Κι' όμως στις ημέρες μας υπάρχει σε κάποιο πλεονασμό το φαινόμενο, να τρέχουν οι άνθρωποι με αγωνία και στα διάφορα ξόρκια. Το εύλογο το ερώτημα: «γιατί αυτή η κακομανία»; θα μπορούσαμε να αναφέρουμε, κάποιες αφορμές και αιτίες, όπως είναι π.χ. η περιέργεια. Συγκινημένοι μερικοί από τα παράξενα και περίεργα που κρύβει η μαγεία, τρέχουν σ' αυτήν, για να χορτάσουν, την μεγάλη πραγματικά πνευματική τους ανεπάρκεια. Άλλη αιτία είναι ή αναζήτηση του μέλλοντος. Δεν καταλαβαίνουν όμως μερικοί άνθρωποι, πως αν οι μάγοι και οι μάντεις, μπορούσαν να γνωρίζουν τα μελλούμενα γεγονότα, τότε θα ήσαν, οι πλέον πλούσιοι και ευτυχισμένοι, αφού θα καθόριζαν τις κινήσεις τους, τις εκφράσεις τους, τις σκέψεις τους και τις σχέσεις τους. Όμως, δεν γνωρίζουν τίποτα από το μέλλον, όπως δεν γνωρίζει τίποτα από το μέλλον και ο Σατανάς. Κάποιες φορές μάλιστα εξαπατά ο διάβολος τον άνθρωπο, αφήνοντας την εντύπωση ότι ο μάγος ή ο μάντης επέδρασε και έλυσε τα μάγια και το πρόβλημα.

Όμως αυτό αποδεικνύεται ότι δεν είναι αλήθεια από το γεγονός, πως ο διάβολος προς στιγμήν φεύγει, αλλά επανέρχεται και πάλι στο παλιό κατοικητήριό του. Δηλαδή, παίρνει μία μικρή αναστολή και επανέρχεται στα ίδια. Ο Μέγας Αθανάσιος λέγει ότι: «Δαίμονα φαρμακός ου διώκει», αλλά προς στιγμή «εκουσίως υποχωρεί», και πάλι επανέρχεται. Γι' αυτό και όσοι πήγανε σε μάγους και σε μάντεις για να λύσουν το πρόβλημα τους, είδαν ότι η κατάσταση βελτιώνεται προς στιγμή. Τελικά όμως επανέρχονται στα ίδια προβλήματα, τα οποία και διογκώνονται πολύ περισσότερο στη συνέχεια.

Παντογνώστης μόνο ο θεός

Στην Αγία Γραφή αναφέρεται, ότι ο θεός αποκαλύπτει βαθέα και απόκρυφα». Μόνο ο θεός γνωρίζει και αποκαλύπτει. Μόνο σε ανθρώπους που αγωνίσθηκαν και έδωσαν καθημερινές εξετάσεις στα πνευματικά αγωνίσματα, επέτρεψε ο θεός το διορατικό χάρισμα. Ένα Χάρισμα και μία ευλογία, που ούτε αγοράζεται, ούτε κληρονομείται και ούτε βέβαια βεβαιώνεται με διάφορες βεβαιώσεις ή πτυχία αναλόγων παραπλανητικών σχολών. Ο διάβολος και τα όργανα του, δεν μπορούν να κατέχουν, δεν μπορούν να γνωρίζουν και δεν μπορούν να φροντίζουν το μέλλον. Αυτό που γνωρίζει ο διάβολος, είναι μόνο το παρελθόν και το παρόν που διαδραματίζεται, αυτήν ταύτη την στιγμή. Επειδή λοιπόν ο διάβολος γνωρίζει, τα γεγονότα που έχουν διαδραματισθεί ήδη, πληροφορεί τους «καλούς» και δεισιδαίμονες υπηρέτες και φίλους του για κάποια προηγούμενα γεγονότα. Τα ακούει αυτά, ο αποστήσας από Τον θεό άνθρωπος και ενθουσιάζεται από τον μάγο και τον μάντη, ο οποίος δεν ξέρει, ούτε τι φαγητό θα φάει την επόμενη ημέρα.

Ιώβ

Το ότι ο διάβολος, δεν γνωρίζει τίποτα από το μέλλον, αποδεικνύεται, από την Παλαιά Διαθήκη. Έτσι υπάρχει, το παράδειγμα του πατριάρχου της υπομονής Ιώβ. Αν ο διάβολος γνώριζε την ενσυνείδητη υπομονή του Ιώβ στις πολλές και διάφορες δοκιμασίες του, τότε θα προσπαθούσε να αποφύγει την μεγάλη του ήττα. Χαρακτηριστικά ο Ιερός Χρυσόστομος λέγει: Ο διάβολος δεν γνώριζε, ποιο τέλος θα είχαν οι προσπάθειες του Ιώβ. Γι' αυτό και ο διάβολος είχε θέσει την ερώτηση «μη δωρεάν

Ιώβ σέβεται τον Κύριο»; Αν γνώριζε το αποτέλεσμα, της μεγάλης υπομονής του Ιώβ, δεν θα επιχειρούσε να τον δοκιμάσει, για να μην ντροπιαστεί από την υπομονή του. Έτσι, πρότεινε ο διάβολος, για να δοκιμασθεί ο Ιώβ: «αλλά απόστειλαν την χείρα σου και άψαι πάντων, ων έχει» και τότε «ασφαλώς θα σε βλασφημήσει αναιδέστατα κατά πρόσωπο». Αυτό βέβαια δεν έγινε παρά τους μεγάλους και δύσκολους πειρασμούς, που δοκίμασε ο Ιώβ. Σε αντίθεση μάλιστα, υπέμεινε με καρτερία την κάθε δοκιμασία και αμείφθηκε από τον θεό πλουσιοπάροχα. «Ο δε Κύριος ευλόγησε τα έσχατα Ιώβ ή τα έμπροσθεν...».

Το «Βατερλώ» του διαβόλου

Το μεγαλύτερο και συγκλονιστικότερο παράδειγμα στην ανθρώπινη Ιστορία, που αποδεικνύει περίτρανα την αγνωσία του μέλλοντος από το διάβολο και τους υπηρέτες του, είναι η Σταύρωση του Ιησού Χριστού. Αν ο διάβολος γνώριζε ότι η Σταύρωση του Ιησού Χριστού, θα ήταν στην πραγματικότητα, το «Βατερλώ» του διαβόλου, αν γνώριζε, ότι με την Σταύρωση, θα καταργούνταν το κράτος του και η εξουσία του, τότε δεν θα επεδίωκε ποτέ να σταυρωθεί ο Ιησούς Χριστός, γιατί θα γνώριζε ότι με την Σταύρωση, το ανθρώπινο γένος θα κέρδιζε τη λύτρωση: «Την σην αγίαν τελευτήν, δι' ης φθοράς ελυτρώθημεν». Διότι, όπως αναφέρεται στους Μακαρισμούς της Μεγάλης Παρασκευής, ο Χριστός «λογισθείς εν τοις νεκροίς τον εκείσε τύραννον έδησαι». Ο διάβολος δεν ήταν σε θέση να μαντέψει, ότι μετά την Σταύρωση θα ακολουθούσε η ένδοξη και λαμπροφόρος Ανάσταση Του Κυρίου μας. Ο διάβολος ως μοχθηρό και παμπόνηρο πνεύμα, δεν περίμενε πως η Σταύρωση του Χριστού, θα οδηγούσε τον άνθρωπο «εις την ένδοξο ζωή», όπως λέγει ο Μ. Βασίλειος. Η λαμπροφόρος και ένδοξος Ανάσταση του Χριστού είναι το αποκορύφωμα, είναι το επιστέγασμα όλων των αγαθών ευεργεσιών που έφερε στον κόσμο ο Ιησούς Χριστός με τη θεία Γέννηση Του. Ο διάβολος μέσα στα πλαίσια της ΑΓΝΩΣΙΑΣ του, δεν μπόρεσε να κατανοήσει και να προλάβει ή να μετατρέψει την θεία Παρουσία και τις ευεργεσίες της στον «πεπτωκότα» άνθρωπο.

Υγεία και διάβολος δεν πάνε μαζί

Άλλοι πάλι προστρέχουν στα μάγια και στα ξόρκια αναζητώντας καλλίτερη υγεία. Ο Αγ. Νικόδημος μεταξύ των άλλων

ψευδαισθήσεων που δημιουργεί ο διάβολος, αναφέρει την αναζήτηση της υγείας. Αλλά όπως ο ίδιος ερωτά, είναι δυνατόν αυτός που είναι «απ' αρχής ανθρωποκτόνος, και εθανάτωσεν όλον το γένος των ανθρώπων», πως μπορεί τώρα να γίνει ιατρός δικός σου; Αφού συμπληρώνει ο Άγιος, ότι οι Μάγοι και οι Δαίμονες δεν ιατρεύουν «κατά αλήθειαν, αλλά κατά φαντασίαν», προκειμένου «να θανατώσουσι την ψυχήν σου».

Μα είναι δυνατόν ο διάβολος να ενδιαφέρεται για την σωματική ή ψυχική υγεία του ανθρώπου; Δεν τον ενδιαφέρει, η σωτηρία της ψυχής του ανθρώπου, αντίθετα μάλιστα, ο διάβολος, μοιάζει σαν το άγριο λιοντάρι, που περπατά και ζητά κάποιον να κατασπαράξει, όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στην Αγία Γραφή: «Ως λέων ωρυόμενος... ζητών τίναι καταήη». Ο διάβολος δεν μπορεί, εξαιτίας του φθόνου του, να έχει θεραπευτική δύναμη. Κα αν καμιά φορά μας φαίνεται κάτι τέτοιο, απάτη και ψέμα κρύβει η κατάσταση. Εκείνη την στιγμή μας φαίνεται ότι κάτι πήγε καλλίτερα, αλλά στη συνέχεια πάλι έχουμε το ίδιο πειρασμικό πρόβλημα. Άλλοι πάλι με την συνεργία του διαβόλου, θέλουν να βλάψουν τον συνάνθρωπο τους είτε στην εργασία, είτε στην υγεία του, είτε φέρνοντας ακαταστασία στο σπίτι του κάνοντας μαγικά και ξόρκια. Πολλές φορές μάλιστα αυτά τα ξόρκια, είναι ανακατεμένα με διάφορες προσευχές, Λειτουργίες και «πατερημών». Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, προτείνει: Όχι εμπιστοσύνη, αλλά «θυμό», θα πρέπει να τρέφουμε κατά του διαβόλου, που στάθηκε η αιτία να παρασυρθούν οι Πρωτόπλαστοι, και στη συνέχεια το ανθρώπινο γένος.

Προσοχή στην προσευχή μας

Ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, ο οποίος πολέμησε με έντονο αγώνα τον διάβολο και τα έργα του, αναφέρει χαρακτηριστικά, κάτι που πολύ πρέπει να προσέξουμε: «Πνεύμα γαρ όν, ο δαίμων λεπτόν, τόσον λεπτήν ενέργειαν έχει, όπου σμίγεται ασμίκτως με τα θεία και άγια και πνευματικά χωρίς παντελώς να το καταλάβουν ουδέ αυτοί οι ενεργούμενοι». Με απλά λόγια μπορούσε να πούμε ότι ο διάβολος εύκολα, με μαεστρία και απατεωνιά, εισχωρεί στον πνευματικό χώρο, και μάλιστα με τέτοιο τρόπο, που δεν το καταλαβαίνει ούτε και ο ίδιος ο άνθρωπος. Αυτό μάλιστα, αποδεικνύεται από το ότι όλοι αυτοί που ασχολούνται με αυτά τα ξόρκια από την μία μεριά κρατούνε

εικόνες, θυμιατά, καντήλια και ευχές και από την άλλη λένε και κάνουν περίεργα πράγματα, που ανήκουν σε άλλη πίστη και όχι βέβαια στην Ορθόδοξη πίστη και λατρεία μας. Θα πρέπει να αντιληφθούμε ότι αυτοί οι άνθρωποι ανήκουν στον σατανά και το μόνο που με σιγουριά κληρονομούν από το αφεντικό τους, είναι ο θάνατος, ο ψυχικός και πνευματικός. «Αποθανείσθε εν ταις αμαρτίαις υμών», όπως αναφέρει η Αγία Γραφή.

Θέλει προσοχή στα τεχνάσματα του σατανά, διότι πολλές φορές τα όργανα του, καλοπιάνουν τον άνθρωπο. Ο Απόστολος Παύλος στους Φιλίππους, αναφέρεται στις Πράξεις των Αποστόλων, ότι ενώ πηγαίνανε να προσευχηθεί με τους συνεργάτες του, συνάντησε μία γυναίκα, που είχε μέσα της το πνεύμα του πύθωνος και μάντευε φέροντας μάλιστα και πολλά κέρδη στους οικείους της. Αυτή όταν τους είδε, είπε ορθά και θαυμάσια λόγια γι' αυτούς: «Ούτοι οι άνθρωποι δούλοι του Θεού του υψίστου εισίν, οίτινες καταγγέλουσιν υμίν οδόν σωτηρίας». Ο Απόστολος Παύλος όμως, βαθύς γνώστης των ενεργειών του διαβόλου, δεν παρασύρθηκε από τα καλοπιάσματα της (μαντευομένης) γυναίκας και γι' αυτό στη συνέχεια, την ελευθέρωσε από τα δεινά δεσμά του πνεύματος λέγοντας: «Παραγγέλλω σοι εν τω ονόματι Ιησού Χριστού εξελθείν απ' αυτής, και εξήλθεν αυτήν τη, ώρα». Βέβαια, στη συνέχεια, επειδή ο Απόστολος Παύλος και οι συνεργάτες του χάλασαν την επικερδή αυτή επιχείρηση, συνάντησαν τις ανάλογες αντιδράσεις. Από τότε μέχρι και σήμερα δεν έχουν αλλάξει οι αισχροκέρδειες εις βάρος των πονεμένων και κατατρεγμένων ανθρώπων. Η βασικότερη όμως αιτία της εκμετάλλευσης των αφελών είναι, η απομάκρυνση από την ζωή της Εκκλησίας.

Δεν έχουν αγάπη για τον συνάνθρωπο τους οι μάγοι

Αυτοί μάλιστα, με καμουφλισμένες κατάρες, οι οποίες μοιάζουν με προσευχές, επικαλούνται το κακό κάποιων ανθρώπων ή της παρουσίας των, αυτοί οι άνθρωποι χωρίζονται από τον Χριστό και συμφιλιώνονται με τον διάβολο, όπως λέγει ο Αγ. Νικόδημος ο Αγιορείτης, ο οποίος Άγιος μάλιστα, τονίζει ότι, όταν κάποιος πηγαίνει σε τέτοιους ανθρώπους και κάνει τέτοια πράγματα, είναι ως να πιστεύει και λατρεύει τον διάβολο, με τις διάφορες μαγείες, μαντείες και γητεύματα. Ο Απόστολος των Εθνών Παύλος γράφοντας στους Γαλατάς αναφέρεται στα αμαρτωλά έργα «φανερὰ δε ἐστὶ τὰ ἔργα τῆς σαρκός, ἅτινα ἐστὶν εἰδωλολατρία...

φαρμακεία (μαγεία)... και τα όμοια τούτοις...» ξεκαθαρίζοντας μάλιστα ότι, «οι τοιαύτα πράσσοντες βασιλείαν Θεού ου κληρονομήσουσιν». Ξεκάθαρος και αληθινός ο Απόστολος των Εθνών τονίζει, ότι αυτοί που ασχολούνται με την μαγεία και τα όμοια της, Βασιλεία των Ουρανών δεν θα κληρονομήσουν.

Αν ως Χριστιανοί, πρέπει να συγχωρούμε αυτόν που μας αδικεί, να μη θέλουμε δηλαδή το κακό του, φαντασθείτε πόσο μακριά θέτει κανείς τον εαυτό του από τον Χριστό, όταν συμμαχεί με τον Σατανά, προκειμένου να διασφαλίσει τον εαυτό του, με ξόρκια και με μάγια και θέλει να προκαλέσει κακό σε κάποιον άλλον. «Εγώ δε (ο Ιησούς Χριστός) λέγω υμίν, αγαπάτε τους εχθρούς υμών, ευλογείτε τους καταρωμένους υμάς, καλώς ποιείτε τους μισούντας υμάς, και προσεύχεσθε υπέρ των επηρεαζόντων υμάς, και διωκόντων υμάς». Αγάπη και προσευχή είναι η απάντηση του χριστιανού σε εκείνον που τον αδικεί. Τα ξόρκια και τα μάγια δεν έχουν θέση στη ζωή του πιστού και ευλαβικού ανθρώπου. Ο χριστιανός, σύμφωνα με τον Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο, είναι «ο φιλών» και αυτός ο άνθρωπος «ουδέποτε μισήσαι δύναται». Οι μάγοι και οι καταφεύγοντες σε αυτούς, σίγουρα περνούν μία κρίση ελαττωμένης και ανύπαρκτης αγάπης για τον πλησίον.

Η Ένοχη συμμαχία

Οι αδελφοί μας, που καταφεύγουν «σε άλλου είδους τακτικές», από εκείνες που ορίζει η ορθόδοξη Εκκλησία, αυτοαφορίζονται με την ένοχη αυτή συμμαχία του διαβόλου και θέτουν τον εαυτό τους μακριά από την Εκκλησία, κάνοντας τέτοιου είδους ένοχους συμβιβασμούς. Μην σας ξεγελάει το γεγονός, ότι πολλοί από αυτούς τους «φαρμακούς» μάγους και τους καταφεύγοντας σε αυτούς, επικαλούνται Χριστό, Παναγία και Αγίους. Αν προσέξετε τις λεγόμενες προσευχές τους, θα αντιληφθείτε ότι με το «Πάτερ ημών» θα καταλήξουν και σε μία ευχή καταστροφική για κάποιον άλλον και δήθεν δημιουργική για καλό δικό τους. Δεν έχουν καμία σχέση οι ανακατεμένες προσευχές και οι διάφορες ευχές σε στιλ «Ρώσικης σαλάτας», διότι όλοι αυτοί θα βρεθούν έξω από την επουράνιο Βασιλεία: «... έξω (θα μείνουν) οι φαρμακοί – δηλ. οι μάγοι – και πας ο φιλών και ποιών το ψεύδος». Μία ένοχη συμμαχία και ένας ένοχος συμβιβασμός, με ένα έντεχνο και πονηρά αθώο σύμπλεγμα πίστεως και δεισιδαιμονίας, λιβανιού και παράξενων μυστικών προσευχών, είναι αιτία και αφορμή, να

χάσει κανείς την Ουράνια κληρονομιά. Η παραμονή κάποιου σε αυτού του είδους προσπάθειες και δήθεν προσευχές θέτει τον εαυτό του και τους συν αυτό έξω από τον Νυμφώνα του Χριστού «Επιμένοντας δε τούτοις, παντάπασιν απορρίπτεσθαι της Εκκλησίας», όπως διατάσσουν οι θεοφόροι Πατέρες οι συγκροτήσαντες την 6η Οικουμενική Σύνοδο, στον 61ο κανόνα της.

Καταφύγιο μας ο Χριστός

Ένας πιστός Χριστιανός, που αγωνίζεται καθημερινά να βρίσκεται σε «μία συνεχή πορεία» προς την θέωση, δεν θέλει και δεν νοιώθει την ανάγκη σε στιγμές δοκιμασίας να καταφύγει σε άλλους είδους μέσα, τα οποία τον απομακρύνουν από την μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας μας και στο τέλος, από τον ίδιο τον Χριστό. Ο Άγιος Θεόδωρος ο Στουδίτης λέγει ότι, δεν μπορούν να μας πειράξουν εμάς τους χριστιανούς οι πράξεις των μάγων, αν εμείς δεν τους δώσουμε με τις απροσεξίες μας το δικαίωμα αυτό. Διότι όπως το σκοτάδι δεν μπορεί να αντιμετωπίσει το φως, έτσι και αυτός που είναι «σκοτεινός» δεν μπορεί να πλησιάσει το «φως», δεν μπορεί να επηρεάσει «τον φωτισμένο». Διότι «Φως Χριστού, φαίνει ηάαι». Το φως του Χριστού, διαλύει κάθε έργο του «σκότους».

Η οποιαδήποτε επαφή και καταφυγή σε μάγους και σε μάντεις, σε μάγια και σε ξόρκια, είναι άρνηση προς τον Ιησού Χριστό, διότι κατά το Άγιο Βάπτισμα, «συντασσόμεθα με τον Χριστό και αποτασσόμεθα τον σατανά και τα έργα αυτού». Μία αναφορά εμπιστοσύνης στα έργα του σατανά και των υπηρετών του ασφαλώς μας θέτουν μακριά από τον Χριστό και την Εκκλησία του. Ο αληθινός και ενσυνείδητος χριστιανός την μόνη ανάγκη την οποία νοιώθει, είναι να ζει κοντά στον Χριστό. Ο π. Ιουστίνος Πόποβιτς έγραφε σχετικά: «Η ζωή, άνευ τον Χρίστου, ο θάνατος άνευ τον Χρίστου, η αλήθεια άνευ του Χριστού, ο ήλιος άνευ του Χριστού και τα σύμπαντα χωρίς Αυτόν, όλα είναι τρομερά ανοησία, ανυπόφορον μαρτύριον, βάσανον κόλασις» και συμπλήρωνε σε ένα πλημμύρισμα αγάπης και αφοσίωσης στον Χριστό: «Δεν θέλω ούτε την ζωήν, ούτε τον θάνατον άνευ Σον, Γλυκύτατε Κύριε! Δεν θέλω ούτε την αλήθειαν, ούτε την δικ΄αιοσύνην, ούτε τον παράδεισον, ούτε την αιωνιότητα. Όχι, όχι! Εσένα μόνον θέλω...Η αλήθεια, εάν δεν είναι ο Χριστός δεν μου χρειάζεται, είναι μία

κόλασις...» και καταλήγει αυτή η μεγάλη και σύγχρονη μαρτυρική μορφή: «Και αυτός ο Θεός, εάν δεν είναι ο Χριστός, είναι μία κόλασις». Γιατί ο Χριστός είναι «το εν» το ένα που χρειαζόμαστε.

Παντοδύναμος ο Χριστός

Αδύνατο το δημιούργημα μπροστά στον Δημιουργό Θεό. Ο διάβολος και τα υποτελή όργανα του, πειράζουν μεν, αλλά δεν εξουσιάζουν. Μερικές φορές με το παραπέτασμα καπνού μπορεί να κερδίζονται οι πρώτες εντυπώσεις, όμως και μόνο στο άκουσμα του ονόματος του Ιησού Χριστού (εφόσον είμαστε ενσυνείδητα μέλη της Εκκλησίας Του), κατατροπώνεται, ο φθονερός εχθρός του ανθρώπου. Ο Χριστιανός, δεν χρειάζεται να ανησυχεί, ούτε για τα μάγια, ούτε για τα ξόρκια που κάνουν άλλοι άνθρωποι. Ο Χριστιανός γνωρίζει έναν δρόμο και μία πόρτα σωτηρίας, και αυτή είναι ο Χριστός: «Εγώ ειμί η θύρα· Δι' εμού εάν τις εισέλθῃ σωθησεται». Ο μοναδικός δρόμος σωτηρίας ο Χριστός. «Ιησού ονόματι μάστιζε πολεμίους». Η ενσυνείδητη αναφορά του λυτρωτικού ονόματος του Χριστού, από μόνη της κατατροπώνει τα καταχθόνια και φθονερά πνεύματα της απάτης. Η καταφυγή του πιστού χριστιανού θα πρέπει να είναι μόνο ο Χριστός και η Εκκλησία Του. Σε στιγμές δοκιμασίας αδελφέ χριστιανέ επικαλέσου την Παναγία μας. Αυτή θα μας προφυλάξει ως φιλόστοργη μητέρα από τα πειράγματα του πονηρού. Την ώρα που νομίζεις ότι είσαι μόνος, την στιγμή που νοιώθεις ότι σε κυριαρχεί η θλίψη, στρέψε τα μάτια σου στην Πλατυτέρα των Ουρανών, «στην Λαμπρότερα των ακτινών, στην Χαρά των χριστιανών, στην Αγιότερα πασών των επουρανίων στρατειών», όπως την ονομάζει την Παναγία μας ο Άγιος Νεκτάριος. Στη σεμνή Βασίλισσα να στρέψεις τα μάτια σου, στην Υπερενδοξότερα όλων των πλασμάτων και προσευχήσου με πίστη και βεβαιότητα, παρά «των δαιμόνων τα τοξεύματα», εσύ με περίσσια πίστη αναβόησε «πάντοθεν πολεμούμενος, και παραμυθίαν ουκ έχω πλην σου. Δέσποινα του κόσμου, ελπίς και προστασία των πιστών, μη μου παρίδῃς την δέησιν, το συμφέρον ποίησαν». Όλοι οι άνθρωποι είμαστε αμαρτωλοί. Αναμάρτητος είναι μόνο ο Θεός. Γνωρίζουμε την αμαρτωλότητά μας, γι' αυτό, και με επίγνωση ομολογούμε ότι ενώπιον του Θεού αμαρτάνουμε, αλλά και σε Αυτόν μόνο πιστεύουμε (αναφορά της ευχής Μ. Αγιασμού).

Ο Επίσκοπος και ο Ιερέυς έχουν την Θεία Χάρη

Στα διάφορα προβλήματα μας ως άνθρωποι καταφεύγουμε με πίστη στην Εκκλησία, προκειμένου να αντλήσουμε δύναμη και ευλογία. Και αυτήν την ευλογία μπορούμε να την γευθούμε μόνο από τον Χριστό και τους Αποστόλους Του, καθώς και τους διαδόχους των, που δεν είναι άλλοι από τους Ορθοδόξους Ιερείς, οι οποίοι έχουν χειροτονηθεί από τους Επισκόπους τους διατηρώντας την αλυσίδα αυτή, που ονομάζεται Αποστολική Διαδοχή. Από τον Χριστό στους Αποστόλους και αυτοί στη συνέχεια στους Διαδόχους τους, που είναι οι Επίσκοποι και αυτοί στους Ιερείς που χειροτονούν. Ο νοητός κρίκος της αλυσίδας αυτής δεν έχει σπάσει και έτσι διατηρείται, παρά τις αμαρτίες μας, η αγιαστική Χάρις και η Λατρευτική ζωή στην Εκκλησία.

Ο Ιερέυς είναι αυτός, που θα ευχηθεί και θα μεσολαβήσει στον Θεό για τον άνθρωπο. Ο Μάγος πάλι θα επικαλεστεί αυτόν, που πιστεύει και λατρεύει, δηλαδή τον σατανά. Ο Άγιος Ισίδωρος ο Πηλουσιώτης έλεγε: «Κυριότερος μεν επίτροπος των επί γης, ο την ιερωσυνην εστεμμένος». Γιατί ο Επίσκοπος και κατ' επέκταση ο Ιερέυς, έχουν την ευλογία από τον Ιησού Χριστό «του δεσμείν και λύειν». Η μοναδική λύση στο πρόβλημα είναι η Αγιαστική Χάρις. Κάθε τι άλλο έξω από την Χάρη του Θεού δεν είναι λύση αλλά παράλυση. Και η μόνη λύση στα προβλήματα της Μαγείας και στα διάφορα ξόρκια είναι οι ευχές της Εκκλησίας μας και τίποτε περισσότερο.

Θαύματα κάνει η προσευχή

Οι Πατέρες της Εκκλησίας μας έχοντας βιώσει την ζωντανή προσευχή, την υπερτονίζουν δικαίως, διότι αυτή αποτελεί το κτύπημα της «θύρας» της Βασιλείας των Ουρανών. Η προσευχή είναι αυτή, η οποία θα μας οδηγήσει στον Θεό, όπως λέγει ο Άγιος Αρσένιος: «Εάν τον Θεόν ζητήσωμεν φανήσεται ημίν Και εάν αυτόν κατάσχωμεν, παραμένει» μαζί με εμάς. Στο χέρι μας είναι και να ζητήσουμε αλλά και να διατηρήσουμε την συντροφικότητα με τον Θεό μας. Ο Χριστός μας περιμένει. Το μόνο που μένει σε εμάς είναι να θελήσουμε αυτή την συντροφική σχέση με τον Χριστό. Ο άνθρωπος είναι αυτεξούσιος. Αν θέλει πιστεύει και ζει με τον Χριστό. Αν όχι, ζει και κινείται με μία άλλη συντροφιά. Η προσευχή μας στον Σωτήρα μας Χριστό, στην Παναγία μας και στους Αγίους μας θα είναι τα πρώτα όπλα μας στον καθημερινό μας αγώνα. Βέβαια, τα όπλα χρειάζονται και πυρομαχικά, για να

είναι χρήσιμα. Τα πυρομαχικά μας θα είναι η έμπρακτος μετάνοια μας, η εξομολόγηση μας ενώπιον του Πνευματικού μας και στη συνέχεια η Λατρευτική μας παρουσία, με την συμμετοχή μας στην Θεία Κοινωνία. Γιατί ένας άνθρωπος, που ενσυνείδητα εξομολογείται και κοινωνεί Των Αχράντων Μυστηρίων, γίνεται κατοικητήριο του Θεού και Ναός του Αγίου Πνεύματος. Αυτός ο άνθρωπος, όχι μόνο δεν πρέπει να φοβάται τον αντίδικο διάβολο, αλλά ίσα – ίσα θα πρέπει να νοιώθει πολύ δυνατός, διότι κοντά του, μαζί του, εντός του, θα είναι Αυτός, που επιτάσσει κάθε Πνεύμα και Αυτός είναι ο Ιησούς Χριστός. Αυτή είναι η μόνη αλήθεια και αυτή την αλήθεια θα πρέπει να πιστεύουμε και να βιώνουμε.

Πολλά τα παραδείγματα και η ωφέλεια στην ζωή μας από την προσευχή. Όλοι μας λίγο ως πολύ, έχουμε στα βάθη της ψυχής μας μία εμπειρία από την αγάπη του Θεού σε εμάς τα παιδιά του. Όπως όταν ένα παιδί ζητάει από τον πατέρα του κάτι και αυτός σπεύδει να πραγματοποιήσει την επιθυμία του παιδιού του, έτσι και ο Θεός, αν προσευχόμαστε με πίστη και βεβαιότητα ότι είναι κοντά μας, δίπλα μας και όχι ότι είναι ένας Θεός μακρινός και απόκοσμος εξορισμένος σε ένα αστρικό-διαστημικό νεφέλωμα, αλλά ένας Θεός που είναι ο καθημερινός συνοδοιπόρος μας, ο «Κυρηναίος» του δικού μας σταυρού της προσωπικής μας δοκιμασίας σπεύδει, σύμφωνα με την διαβεβαίωση Του, να αγιάσει τον αγώνα μας και να ενισχύσει την προσπάθειά μας. Άλλωστε, ο Θεός δεν επιτρέπει να δοκιμασθούμε περισσότερο από όσο αντέχουμε: «Πιστός δε ο Θεός, ος ουκ εάσει υμάς πειρασθήναι υπέρ ο δύνασθαι, αλλά ποιήσει συν τω πειρασμῷ και την έκβασιν του δύνασθαι υμάς υπηνεγκείν», δηλαδή, ο Θεός που κρατά τις υποσχέσεις του, δεν θα επιτρέψει σε κανέναν πειρασμό να ξεπεράσει τις δυνάμεις μας, αλλά όταν έλθει ο πειρασμός, θα δώσει μαζί και την διέξοδο, ώστε να μπορέσουμε να τον αντέξουμε. Αυτό θα πρέπει να το νοιώθουμε και να το πιστεύουμε ακράδαντα.]

Να θεωρούμε δεδομένο το θαύμα και γεγονός την συμπαράσταση. Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος στην ομιλία του «Εις τὰς Πράξεις των Αποστόλων» διαβεβαιώνει, ότι αν προσευχόμαστε, έχουμε την δυνατότητα και τον ουρανὸ να ανοίξουμε και τα αμαρτήματα μας να εξαλείψουμε. Αρκεί η αληθινή προσευχή της μετανοίας. Είναι καιρός λοιπόν έμπρακτα και αποφασιστικά να υιοθετήσουμε

την μεγαλύτερη φιλοσοφία της ζωής μας, που σε λίγες μόλις λέξεις αποδεικνύεται η βέβαιη και αληθινή, ουσιαστική πίστη μας στον Σωτήρα και Λυτρωτή μας Ιησού Χριστό: «Εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθήμεθα».

ΑΝΑΤΥΠΟΝ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
«ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ» ΤΕΥΧΟΣ 521
